

உ
ஸ்ரீ-கிருஷ்ணாயபரப்பிரமணே நமஃ
திருவேங்கட நாதரருளிச்செய்த
கீதாசாரத் தாலாட்டு.

மூலமும்

மடப்புரம், ஆ. செ. துரைச்சாமிநாயக்கர்

அவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

பிரமானந்த சாகரசொருபராகிய

ஸ்ரீ கோயிலூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள்

மாணாக்கராயும்,

திருவாருரைச் சேர்ந்த வன்மீகபுரத்திலெழுந்தருளிய

ஸ்ரீ குருதக்ஷிணமூர்த்தி சுவாமிகள்

ஆதீனத்திற்குரியவராயுமுள்ள,

மதுரை

சிவானந்தசுவாமிகளியற்றிய

உரையும்.

—:0:—

கேசுவாமிகள் மாணாக்கராகிய,

நாகப்பட்டணம் றெயில்வே ஸ்டேஷன்மாஸ்டர்

திரிசிரபுரம், நீ. சண்முகம்பிள்ளையவர்களால்

மகாராணியவர்கள் கைத்தொழிற்பாடசாலை அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வீகுருதிஸ்ரீ-தைஸ்.

1891.

விலை அரை-4.]

Copyright.

உ
சிவமயம்.

கீதாசாரத்தாலாட்டு.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

தேவிகோட்டை

வீ. ர. லெ. சின்னயச்செட்டியாரால்

இயற்றப்பட்டது.

போதார்பொழில்சூழ்வன்மீகபுரத்திற்பொலியுஞ்செங்கழுநீர்
மாதார்த்தட்சிணாமூர்த்திமடத்துக்கதிபன் றுரியநி லை
மீதாய்த்திகழுஞ்சிவானந்தமேலோன்விரித்தமெய்யுரையாற்
கீதாசாரத்தாலாட்டுக்கிளர்ந்தோங்கியதுநீணிலத்தே

இஃது

உரைப்பாயிரம்

தெய்வங்களின் வணக்கம்

ஐங்கரனறுமுகனருண்மிகுமம்பிகை
சங்கரனயனரிதமைவணங்குதுமே

குருவணக்கம்

நிதம்பரமாயொளிர்நின்மலமோனச்
சிதம்பரகுருபதந்தினம்பணிகுதுமே

அடியார்கள்வணக்கம்

சிதம்பரதேசிகன்செய்யபொற்கமல ப்
பதம்பரமெனநினைபவர்பதம்பணிகுதும்

அவையடக்கமும்,
உரையின்பிரயோசனமும்.

—:0:—

நங் குருநாதனந்தம்நாவினின்றியற்றுவித் த
பங் கமில்கீதாசாரப்பாக்கடமுரையுட்கொள்வோர்
சங் கரனயன்மால்தேவர்சகலரும்புகழ்வதா ன
துங் கமார்சீவன்முத்திச்சுகமனுபவிப்பார்தா மே

அவதாரிகை.

வடமொழி தென்மொழியில் வல்லமையுள்ள திரு
வேங்கடநாதரென்னு நூலாசிரியர், தமது பெருங் கருணை
யினொழுகுறப்புகுந்த விந்நூலானது, நிர்விக்கினமாய் நிறை
வேறிப்பெரியோர்களா லங்கீகரிக்கப்பட்டுப் படிப்பவர்,
கேட்பவர்கட்கே காக்கிரமுதலியனவோ டத்துவிதஞ்
செய்து பாவித்துப்பாரம்பரியமாய் வழங்கிவரும் பொருட்டுத்
தமது வழிபடு கடவுளாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை ஞான
சூரியனாகத்துதிக்கின்றார்.

ஐவகைப்பொருளுநான்குகரணமுங்குணங்கண்மூன்று ஞ
செய்வினையிரண்டுமொன்றியாவருந்திகைப்பதின் ற
பொய்யிருளகலஞானப்பொருட்குநிர்விரித்தபுத்தே ள்
கைவனையாழிச்செங்கட்கண்ணனைக்கருத்துள்ளைப்பா ம்

இதன்பொருள்.

*ஐவகை-ஐந்துபிரிவாகிய, பொருளும் - பொருட்களை
யும், நான்குகரணமும் (சங்கற்ப-நிச்சய அவதான - அபிமா
ன மென்னுந்தொழில்களையுடைய) அந்தக்காணசதுட்ட
யத்தையும், குணங்கண்மூன்றும் - (பிரகாசம் - பிரவிருத்தி
மோகமேசொருபமாயுள்ள-சாத்தவிக-இராஜத - தாமதமெ
ன்னும்) திரிகுணங்களையும், செய் - (மனவாக்ஞக் கரணங்க
ளாற்) செய்யப்பட்ட, வினையிரண்டும் (புண்ணியபாவமா

கிய) உபயகன்மங்களை யும், ஒன்றி - யானென தென்பதா
கப்பொருந்தி, யாவரும் - சருவத்திரர்களும், திகைப்ப
மயங்குதற்குக் காரணமாக, நின்ற - (மறைப் பேசொருப
மாக) நிற்கின்ற, பொய்யிருள்-மித்தையாகிய அஞ்ஞான
ந்தகாரமானது, அகல -பரிபக்குவர்கட்கு நிவிர்த்தியாகும்
படி, ஞானப்பொருட்கதிர்-ஞானர்த்தங்களாகிய கிரணங்
களை, விரித்த-பரப்பிய, புத்தேள்-தெய்வமாயுள்ள, வளை-
(பாஞ்சசன் றியமென்னுஞ்) சங்கையும், ஆழி - (சுதரிசன
மென்னுஞ்) சக்கரத்தை யந்தரித்த, கை-திருக்கரங்களையும்,
செங்கண்-சிவந்த (தாமரை மலர்போன்ற) நேத்திரங்களையும்
முடைய, கண்ணனை-(ஞானநின கரனென்னும்) ஸ்ரீகிரு
ஷ்ணபகவானை, கருத்துள் வைப்பாம் - இருதயத்தினுள்
அபேதமாகவைத்துத்தியானிப்பாம்-(என்றவாறு.)

பொருளும், மூன்றும், இரண்டும், என்பவைகளில் இரண்ட
னுருபும். கரணமும், என்றதில் சாரியையும் - இரண்டனுருபும்
தொக்கன;

*சத்தஸ்பரிசாதி விஷயங்கள் (க) சுரோத்திராதிஞானேந்திரி
யங்கள், (உ) வியாநாதிவாயுக்கள் (ங) வாக்காதிகன்மேந்திரியங்
கள் (ச) சருமாதியாறுதத்துவமாகிய தூலசரீரம் (ரு) இவ்வைந்து
பிரிவாகிய பொருட்களையே தொகுத்து ஐயகைப்பொருளுமென்
றார்.

ஆக்கியோன்பெயரும், முதலுற்பெயரும்,
நூற்பெயருங்க றல்.

வெண்பா.

மாநையர்கோன் வேதநவில்வாய்வேங்கடநாத ன்
காநையுறப்பார்த்தனுக்குக்கண்ணனருள் கிதைக்
கருத்துயர் தாலாட்டாகக்கட்டுரைத்தான்யாரு ங்
கருத்துயர் தீர்ந்தெய்துக்க

அவையடக்கமும்,
உரையின்பிரயோசனமும்.

—:0:—

நங் குருநாதனந்தம்நாவினின்றியற்றுவித் த
பங் கமிகீதாசாரப்பாக்கடமுரையுட்கொள்வோர்
சங் கரனயன்மால்தேவர்சகலரும்புகழ்வதா ன
துங் கமார்சீவன்முத்திச்சுகமனுபவிப்பார்தா மே

அவதாரிகை.

வடமொழி தென்மொழியில் வல்லமையுள்ள திரு
வேங்கடநாதனென்னு நூலாசிரியர், தமது பெருங் கருணை
யினாற்கூறப்புகுந்த விந்நூலானது, நிர்விக்கினமாய் நிறை
வேறிப்பெரியோர்களா லங்கீகரிக்கப்பட்டுப் படிப்பவர்,
கேட்பவர்கட்கே காக்கிரமுதலியனவோ டத்துவித ஞா
னம் பாவித்துப்பாரம்பரியமாய் வழங்கிவரும் பொருட்டுத்
தமது வழிபடு கடவுளாகிய ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவானை ஞான
சூரியனாகத்துதிக்கின்றார்.

ஐவகைப்பொருளுநான் குகரணமுங்குணங்கண்மூன்று ஞ
செய்வினையிரண்டுமொன்றியாவருந்திகைப்பதின்
பொய்யிருளகலஞானப்பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தே
கைவனையாழிச்செங்கட்கண்ணனைக்கருந்துள்ளவைப்பா ம்

இதன்பொருள்.

*ஐவகை-ஐந்துபிரிவாகிய, பொருளும் - பொருட்களே
யும், நான்குகரணமும் (சங்கற்ப-நிச்சய-அவதான - அபிமா
ன மென்னுந்தொழில்களையுடைய) அந்தக்கரணசதுட்ட
யத்தையும், குணங்கண்மூன்றும் - (பிரகாசம் - பிரவிருத்தி
மோகமேசொருபமாயுள்ள-சாத்வித-இராலுத - தாமதமெ
ன்னும்) திரிகுணங்களையும், செய் - (மனவாக்குக்காயங்க
ளாற்) செய்யப்பட்ட, வினையிரண்டும் (புண்ணியபாவமா

கிய) உபயகன்மங்களையும், ஒன்றி - யானென தென்பதா
கப்பொருந்தி, யாவரும் - சருவத்திரர்களும், திகைப்ப
மயங்குதற்குக் காரணமாக, நின்ற - (மறைப் பேசொருப
மாக) நிற்கின்ற, பொய்யிருள்-மித்தையாகிய அஞ்ஞான
ந்தகாரமானது, அகல -பரிபக்குவர்கட்கு நிவிர்த்தியாகும்
படி, ஞானப்பொருட்கட்கு - ஞானார்த்தங்களாகிய கிரணங்
களை, விரித்த-பரப்பிய, புத்தேள்-தெய்வமாயுள்ள, வளை-
(பாஞ்சசன் லியமென்னுஞ்) சங்கையும், ஆழி - (சுதரிசன
மென்னுஞ்) சக்கரத்தையுந்தரித்த, கை-திருக்கரங்களையும்,
செங்கண்-சிவந்த (தாமரைமலர்போன்ற) நேத்திரங்களையும்
முடைய, கண்ணனை-(ஞானதின கரனென்னும்) ப்ரீகரு
ஷ்ணபகவானை, கருத்துள் வைப்பாம் - இருதயத்தினுள்
அபேதமாகவைத்துத்தியானிப்பாம்-(என்றவாறு.)

பொருளும், மூன்றும், இரண்டும், என்பவைகளில் இரண்ட
னுருபும். கரணமும், என்றதில் சாரியையும் - இரண்டனுருபும்
தொக்கன;

*சத்தஸ்பரிசாதி விஷயங்கள் (க) சுரோத்திராதிஞானேந்திரி
யங்கள், (உ) வியாஹிதிவாயுக்கள் (ங) வாக்காதிகன்மேந்திரியங்
கள் (ச) சருமாதியாறுதத்துவமாகிய தூலசரீரம் (ரு) இவ்வைந்து
பிரிவாகிய பொருட்களையே தொகுத்து ஐயகைப்பொருளுமென்
றார்.

ஆக்கியோன்பெயரும், முதனூற்பெயரும்,
நூற்பெயருங்க றல்.

வெண்பா.

மாதையர்கோன் னேநநவிலவாய்க் கெங்கடநாத ன்
காலையுறப்பார்த்தனுக்குக் கண்ணனருள் கிதைக்
கருத்துயர் தாலாட்டாகக்கட்டுரைத்தான் யாரு ற்
கருத்துயர் தீர்ந்தெய்தக்க

(இ-ள்)

∴ மாதையர்-மாதைப் பதியிலுள்ளவர்களுக்கு, கோன்-
அரசனாகிய, *வேதநவில்-வேதாத்தியயனம் பண்ணுகி
ன்ற, வாய்-வாக்கினையுடைய, வேங்கடநாதன்-திருவேங்க
டநாதனென்னும்பிராமண சிரேஷ்டரானவர், காதையுற-
சொற் சுவைபொருந்த, பார்த்தனுக்கு-அருச்சுன்னுக்கு,
கண்ணன் - ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், அருள்-அனுக்கிரகம்
பண்ணிய, கீதை-பகவற்கீதையினது, கருத்து-தாற்பரிய
மாகிய (ஞானார்த்தங்களை), உயர் + தாலாட்டாக-மேன்
மைபொருந்தியதாலாட்டுப்பிரபந்தமாக, ‡யாரும்-சருவத்
திரர்களும், கருத்துயர்தீர்ந்து-ஜன்மதுக்கமானது நீங்கப்
பெற்று, கதி-மோக்ஷத்தை, எய்த-அடையும் பொருட்டு,
கட்டுரைத்தான்-உறுதிமொழியாகக்கூறினார் (எறு)

*வேதநவில்வாய்வேங்கட நாதனென்றமையின் வேதாத்திய
னஞ்செய்தல் பிராமணர்கட்கேமிகவுமுரித்தென்பதுபற்றி யுரை
யிற் பிராமணனென விரித்தெழுதினும்.

†பதினெட்டத்தியாயங்களாற் கன்மம், பத்தி-ஞானார்த்தங்களை
மிச்சிரமாய்க்கூறியுள்ள பகவற்கீதையின்கண்-கரும்பினின் றுமிரசு
த்தைக் கிரகித்தல்போல அந்தரங்கமான ஞானார்த்தங்களைச்சங்கரிக
த்துத் தாலாட்டுப்பிரபந்தமாகக்கூறினமையின் இது கீதாசாரத்தா
லாட்டெனும் பெயருடைத்தாயிற்று.

‡தீவிரதர அதிகாரிகட்குப் பயன்படுதலுமன்றி மந்தாதிகாரி
கட்குமினிதுவிளங்கிப்பயன்படுமென்பதுதோன்ற-யாரு மென்றார்

∴ மாதைப்பதி பென்பதைச்சிலர் மாதேவிப்பட்டணமென்றும்
சிலர்திருவாமாத்துரென்றுங் கூறுவார்கள்.

நூல்.

சீராரும்பரமார்த்தத்தெரிசனத்தையருள்செய்ய
பேராருந்தேசிகராய்ப்பெருமானேவந்தவரோ ... (க)

இ ள்.

(உ.) பெருமானே - (ஸ்ரீபகவானாகிய எமது) பிரானே, சீரா
ரும் - சச்சிதானந்த கனமாகிய) சிறப்பினைப் பொருந்திய,
பரமார்த்தத்தெரிசனத்தை - எதார்த்தமாயுள்ள ஆத்மதரிச
னத்தை, அருள்செய்ய - அருச்சுன்னுக்கு அனுக்கிரகஞ்
செய்யும் பொருட்டு, *பேராரும் - பெருமை நிறைந்துள்ள,
தேசிகராய் - ஞானாசாரியராக, ௨. வந்தவரோ - எழுந்தருளி
வந்தவரோநீர், (எறு)

௩. பெருமானேயென்பது விளி

௪. வந்தவரோவெனச்செய்யுளினீற்றிலுள்ள - ஓகாரம்வியப்புப்
பொருளது - நன்னூல் - இடையியலில் - இரண்டாம்சூத்திரம் - இன்
னன வென்றதனால் - பின்வருவனவுமில்வாறே.

*சிருட்டியாகி பஞ்சகிருத்தியங்களில் சிருட்டி, திதி, சம்ஹாரந்,
திரோபவமென்னு நான்கினுஞ்சம்சாரத்துக்க நிவிர்த்தியாகாது
அனுக்கிரகமொன்றினான் மாத்திரம் நிவிர்த்தியாகின்றமையா லனுக்
கிரகமொன்றுமே பெருமையுடைத் தென்பது கூறாமையமையும்
அவ்வனுக்கிரகத்தைக்குரு மூர்த்தமாகவேயிருந்து செய்வதுமரபா
யிருத்தலின் குருமூர்த்தியே பெருமையுடையாரென்பது தோன்
றப், பேராருந்தேசிகராயென்றார்.

திருத்தேரிற்சாரதியாய்ச்சேர்ந்திருந்துங்கிதையி
லருச்சுனற்குமெய்ஞ்ஞானமனைத்துமுரைசெய்தவரோ (உ)

இ ள்.

*திருத்தேரில் - சிறப்புப்பொருந்திய இரதத்தில், சாரதி
யாய் - தேர்ப்பாகராய், †சேர்ந்திருந்தும் - பொருந்தியிருந்

தும், கீதையினால்-இசைபொருந்தியவுபதேசரூபமான தம
துவாக்கியத்தால், அருச்சுனற்கு-பார்த்தனுக்கு, மெய்ஞ்
ஞானம்-தத்துவஞானம்,† அனைத்தும்-முழுவதும், உரை
செய்தவரோ-அனுக்கிரகஞ்செய்தருளியவரோநீர் (எறு)

*அருச்சுனனுக்குக் காண்டவதகன சமயத்து அக்கினிபகவானு
ற்கொடுக்கப்பட்டு நவரத்தினகசிதமாகிய சுவர்ணத்தூபிவைத்துச்
சுவேதவாம் புரவிகள் பூட்டியனும்த்துவ ஜம்நாட்டப்பெற்ற அழி
யாத இரதமானதால்-திருத்தேரென்றார் - இன்னும் சச்சிதானந்த
சொரூபமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே ஞானசாரியமூர்த்தமாக எழு
ந்தருளியிருந்து சத்தியவிரதனாகிய அருச்சுனனுக்குப் பிரமான்மைக்
கிய ஞானோபதேசஞ்செய்தற்குஸ்தானமாக அமைதலின் திருத்தே
ரெனக்கூறினாரெனினும் அமையும்.

†சேர்ந்திருந்துமென-இழிவு சிறப்பும்மை கொடுத்துக்கூறியது
யாதினாலெனின், ஆசாரிய சிஷ்யக்கிரமம் பிறழ்ந்தமையினென்க
அஃதாமாறு-தலையுரோமத்தி னெருப்புப்பற்றப் பெற்றவனும் சில
தினமுபவாசமிருந்தவனும் யாதொன்றையும் விரும்பாதுஜலம், அன்
னமிவைகளையே அதிவிரைவாக விரும்பித்தேடிச்செல்வதுபோல
ஜனன மரண சம்சாரத்தால் வருந்துபவன் அதனை நிவர்த்திக்கத்
தக்க ஞானசாரியரெங்குளரெனத்தேடி வந்தஷ்டாங்க பஞ்சாங்க
நமஸ்கார பூர்வகமாக வணங்கியெழுந்து வாக்கினுற் பலவாறு துதி
த்துத் தனக்குக்கிருபை வருமளவும் ஆத்தமுதலிய பணிகளைச் செய்
துவருகிற சாதன சதுட்டியமுள்ள சீடனதிதிவரபக்குவனாக இருப்
பின் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் அச்சீடன் மிகுந்த பயபத்து வினையத்
தோடு கைகட்டி வாய் புதைத்துத் தாழ்ந்த ஸ்தானத்தினின்று
கேட்பத்தானுயர்ந்த வாசனத்தின் கண்ணிருந்து ஞானோபதேசஞ்
செய்வது ∴ மரபாயிருக்க அங்ஙனமின்றி அருச்சுனனிருக்குமிடத்
திற்குத்தான் வந்து அவனது ஏவற்றொழில் செய்யஞ்சாரதியாய்ப்
பலருங்கூடிய யுத்தகளமத்தியிற் சென்றுள-இரதத்திற்பாசமனத்தி
னான-அருச்சுனன் உன்னத ஸ்தானத்திருந்து கேட்பத்தான்
தாழ்ந்த ஸ்தானத்திலொருபதமடித்தொருபதம் பொற்றோர் மிதித்

தொருகையிற் கசை குசைபிடித்தொருகையிற் சின்முத்திரை கொண் டிருந்துப் தேசித்தமையால் சேர்ந்திருந்தும் என அவ்வுண்மை புணர்த்தாரென்றுணர்க.

∴ மரபென்பது தொன்றுதொட்டு வழங்குமுறைமை.

‡பரோக்ஷஞானம்-அபரோக்ஷஞானமென ஞானமிரண்டாம் அவற்றுள் அபரோக்ஷ ஞானமானது-அதிடாபரோக்ஷ ஞானமெனவும்-திடாபரோக்ஷ ஞானமெனவு மிருவகைப்படுமிவை முழுது முபதேசித்தாரென்பது தோன்ற மெய்ஞ்ஞானமனைத்துமென்றார்.

செஞ்சமரிற்பந்துஜனஞ்சேதமுறுமென்றிரங் ... கி
யஞ்சியபார்த்தன்பயமாங்ககற்றவருளாடுகோக்கி ... (ங)

இ.ள்

* செஞ்சமரில்-செவ்விதாகியயுத்தத்தில், பந்துஜனம்-உறவினர்களாகிய யாவர்களும், சேதமுறு மென்றிரங்கி-நாசமடைவார்களென்றிரக்கமுற்று, † அஞ்சியபார்த்தன்-பயந்துள்ள அருச்சுனனது, பயம்-பீதியை, ஆங்கு-அந்த யுத்தகளை மத்தியிற்றானே, அகற்ற-நிவிர்த்தி செய்தற்கு, ‡ அருளால்-கிருபையோடு, §நோக்கி-பார்த்து, (எ-று)

* பாண்டவர்கள்செய்யுஞ் சமர்தர்மசாஸ்திரத்தையனுசரித்ததா கலின்செஞ்சமரென்றார்.—

† நம்குருவாகிய துரோணர், கிருபர் முதலியவர்களும் நம்குலத்திலுதித்த வீட்டுமர் துரியோதனாதியருமிவர்கட்குபலமாக வந்தசுசனப்பரசனர்களாகிய மற்றைத்தேசத்தரசர்களும் தங்கள் தங்களுக் குரியசுகபோகங்களை யிழந்திந்த யுத்தகளைத்தினம்மால் மரணமடைவார்களே-மரணமடைந்தாலிவர்களா லிரட்சிக்கப்பட்டுள்ள யாவர்களுந் துன்பமுறுவதுமன்றி யிவர்களாற் செய்யப்பட்டுவருகிற குலதருமங்களும் நாசமடையும்அவைநாசமடையவே குலங்கண் முழுது மதன்மத்திற் பிரவர்த்திக்கும்அதனால் ஸ்திரிகள் நெறிதவறுவார்கள் அதனால் வர்ணசங்கரமாகும் அதனால்வர்கள் நரகமடைவதுமல்லாம

லவர்களின் பிதிர்கணங்களும் பிண்டோதகங்களாற் செய்யப்படும் சிராத்ததருப்பணதிகளா லுண்டாகும் பலனை யிழந்து துன்பமுறு வார்கள் இவைகளனைத்திற்கு நாமே காரணமாதலின் நம்மைக்குவ க்ஷய கிருததோடம் வந்தடைந்து நரகிலமிழ்த்துமென்றச்சமுற்றவ ருச்சுன்னென்பார் அஞ்சிய பார்த்தனென்றார்.

§ அருச்சுனன் மோகத்தாலடைந்துள்ள பயம் நீங்கியாத்மஞான பரனாய்ச் சுதர்மங்களைச்செய்துவரு நிமித்தந் தீக்ஷாக்கிரமமாக அரு ச்சுனன்மீது பகவான் பூரண திருஷ்டிவைத்தமைதோன்ற நோக் கியென்றார்.

பகவான் தனக்கேதனுமோர் பிரதியுபகாரங்களை யபேக்ஷியா யுக்கொன்பதுவிளங்க அருளால்நோக்கியென்றார்.

சுற்றமறிற்சோகமெனச்சொல்லினைசற்றறிந்தவன் போற் கற்றுணர்ந்தபேரதனாகலங்கார்காணென்றவரோ (ச)

இ ள்.

சுற்றமறில்-பந்துவார்க்கங் கனாசமடையுமானால், சோக மென-துக்கம் (வந்துபொருந்து)மென்று, *சற்றறிந்தவன் போல்-கிஞ்சித்துச் சாஸ்த்திரந்தெரிந்தவன்போல, சொல் லினை-கூறியும், கற்று-(சற்கவேண்டியசாஸ்திரங்களைக்)கற் று, உணர்ந்தபேர்-(அறியவேண்டியவைகளை)யறிந்தமகான் கள், அதனால்-பந்துவார்க்கங்கட்குநேரிடுங்கெதியினால், கல ங்கார்-கலக்கமடையார்கள், காணென்றவரோ-அதனை நீ அறிவாயாகவென்று கூறியருளியவரோநீர் (எ-று)

*தன்னுடைய தேகாதிகட்கு நேரிடுங்கெடுதிகள் பற்றியே தனக் கொடுக்கத்தியும் வாராதென்பது சுருதியுத்தி யனுபவங்களுக்கொ த்த துணிபாயிருக்க அன்னியர் தேகாதிகட்கு நேரிடுங்கெடுதிகள் பற்றித்தனக்குங்கெடுதிகள் நேரிடுமென்னும்மாயாகாரியங்களாகிய தேகாதிகட்கும் அறிவுசொருபமாகிய ஆத்மாவிற்குமெதார்த்தத்தில் யாதொருசம்பந்தமுமின்றென்றும் கூடித்திரியர்கட்குத் துட்டநிக்கி டகத் சபதங்காத்தன்முதலியசுதர்மங்களைக்கைவிடுதல் பாவமென

வும் அருச்சுனன் மோகத்தாலற்பமேனுமறியாமல் துட்டர்களாகிய துரியோதனாதியரைக்கொல்வது பாவமெனவும் அப்பாவத்தாற்றும் என்பம் வருமெனவுங் கூறினமையாற் சற்றுமறியாதவனென்பது தோன்றச் சற்றறிந்தவன்போலென்றார்.

ஓரவத்தை மற்றோரவத்தையினிலேபெறுது கெடுதலையுறுகின் றமையின் அவத்தாத்திரையப் பிரபஞ்சங்களனைத்தும் எந்தவேது க்களிளுநு நிலைபெறுதழியத்தக்கனவெனவும் சுத்திகாரசிதங்கான ற்சலம்போல் மித்தைபெனவும் ஆத்மாஅவத்தாத்திரயங்களொன் றிலொன்று நிலைபெறுதுகெடுதலையுறினும் தான்கெடுதலுருமலவை களைச் சாட்சிமாத்திரமாகவிகாரமின்றியறிந்து கொண்டிருத்தலின் எந்தக்காலத்தினும்எந்தவேதுக்களிளுமழிவையுறுது நித்தியமாயி ருக்கத்தக்க சத்தியப்பொருளெனவும் சுருதி-யுத்தியனுடவங்களால றிந்த பெரியோர்கள் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்கட்கு நேரிடுங்கெடுதக ணைக்கி கலக்கமுறார் களானமையின் கற்றுணர்ந்தபேரதனாற் கல ங்கார்காணென்றார்.

கலங்காரோவி றப்புவரிற் கற்றுணர்ந்தபேரோ ... இ
மலங்காமனா னிருக்கும்வகையுரையுமெனவினவ ... (ந)

இ-ள்.

இறப்புவரில்-மரணம் வந்தகாலத்து, கற்று-கற்கவேண்டிய வைகளைக் கற்று, உணர்ந்தபேரோனும், அறியவேண்டிய வைகளை யறிந்த மகான்களாயினும், கலங்காரோ - கலக்க முறார்களோ— (கலக்கமுறுதிருப்பார்களாகி லவர்களைப் போல) நான்-யானும், மலங்காமல்-மயக்கமுறாமல், இருக் கும்வகை-இருக்கத்தக்கதாகிய வுபாயங்களை, உரையுமென வினவ-அடியேனுக்கனுக்கிரகம் பண்ணுமென்றருச்சுனன் கேட்க,-எ-று).

நான், என்பதில் இறந்தது தழுவிய எச்சவும்பைவிகாரத் தாற் றொக்கது.

கீ தாசாரத்தாலாட்டு.

நீயுநா னும்புவி மேனிநுபர்களுமெய்யுணர்
லாயுங்காற்பிறந்திறப்பதார்க்குமிலையென்றவரோ வா
(சு)

இ ள்.

நீயும் - அருச்சுனனாகிய நீயும், நானும் - பகவானாகியயானும்
ம், புவிமேனிநுபர்களும்-பூமியின் கண்ணுள்ள அரசர்களு
மாகிய, ஆர்க்கும்-எவர்களுக்கும், மெய்யுணர்வால்-உண்
மை ஞானத்தால், ஆயுங்கால்-விசாரிக்குமிடத்து, பிறந்
திறப்பது - ஜனித்துமரிப்பது, இலையென்றவரோ-இல்லை
யென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

உம்மை நான்கில் ஈற்றிலுள்ளது முற்றும்மை எனையஎண்
னும்மையாம்.

ஈங்கெவர்க்கும்பிறந்திறப்பதில்லையென்றீரிவ்வுலகி
னீங்குபவம்யார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச்சொல்லுமென (எ)

இ. ள்.

ஈங்கு-இவ்விடத்தில் ; எவர்க்கும்-சருவத்திரர்களுக்கும் ; பி
றந்திறப்பதில்லையென்றீர்-ஜனித்துமரிப்பதின்மென்றுகூறி
னீர் ; இவ்வுலகில் - இவ்வுலகத்தின் கண்ணே ; நீங்குபவ
ம்-மரித்தல் ஜனித்தலானவை ; யார்க்கு-எவர்களுக்கும்
ன ; இதனை-இவ்வுண்மையை ; நிச்சயமாய்ச்சொல்லுமென
உறுதியாகச்சொல்லுமென்றருச்சுனன்கேட்க ; (எ-று)

ஈங்கு-சுட்டுநீண்டிவந்தது செய்யுளாதலின், நீங்குதல் ; என்
னுந்தொழிற்பெயர் இங்கே-நீங்கு-எனமுதனிலை மாத்திரை
யாய்வின்றது.

இத்தனாயிற் பிறந்திறப்பதெடுத்தவுடற்கடுத்த
சித்தியமாகியவான்மாதின் சொருபமென்றவரோ பொறி
(அ)

இ-ள்.

இத்தனாயில்-இப்பூமியின் கண் ; பிறந்திறப்பது-ஜனித்தும
ரிப்பது ; எடுத்தவுடற்கு-கருமத்துக்கேதுவாக வெடுத்தது

ள்ள சரீரத்துக்கு ; அடுத்தபொறி - பொருந்தியவிதியாம்
 * நித்தியமாகிய - (ஐனித்தன்மரித்தலின் நித்தியமாயுள்ள;
 ஆன்மா - ஆன்மாவே, நின்சொருப மென்றவரோ - உனது
 சொருபமென்று கூறியருளியவரோ நீர் - (எ-று)
 ஆன்மா என்பதில் பிரிநிலை ஏகாரம் விகாரத்தாற்றொக்
 கது.

* பிராகபாவம் பிரத்தொம் சாபாவம் அன்னியோன்னியாபா
 வம் - அத்தியந்தாபாவமென்னு நான் கபாவமுமின்றிச்சதோதயமா
 யிருப்பதெதுவோ அதுநித்தியம் நித்தியமாயுள்ள ஆன்மாவே தா
 னெனும்விசாரமறியவிரும்பில் எமதுகருணைக்கடலென்னும் பிரமா
 னந்த சாகரசொருபராசிய கோவிலூர்ச்சிதம்பரசுவாமிகள்செய்த
 ருளிய இலக்கணாவிருத்தியிற்காண்க -

அங்கமுயிரிந்தியநானன்றிவேறெனைக்கா - ணை
 னிங்கியானவேறுண்டேலெனக்கறியப்புகலுமென (கூ)

இ-ள்.

அங்கம் - சரீரமும் ; உயிர் - பிராணனும் ; இந்தியம் - இந்திரிய
 ங்களும் ; நானன்றி - யானென்றறிந்துளனையல்லாமல் ; வே
 று - இவைகளுக்கன்னியமாக ; எனைக்காணென் - எனது சொ
 ருபத்தைக்கண்டிலேன் ; இங்கு - இச்சரீரங்களினிடமாக ;
 யானவேறுண்டேல் - எனதுசொருபமிவைகட்கன்னியமா
 கவிருக்குமேயாகில், எனக்கறியப்புகலுமென - அடியேனுக்
 குத் தெரிந்துக்கொள்ளும்படியனுக்கிரகஞ் செய்தருளவே
 ண்டிமென் றருச்சுனன்கேட்க - ; (எ-று)

அங்கம் - உயிர் - பிராணன் - இந்தியம் - ஆகிய இவைகளில்
 எண்ணும்மைகள் தொக்கன

மெய்யுயிரிந்தியங்களல்லால்வேறறியேனென்றவனு ம்
 பையவவையாலறியப்படாநுநீயென்றவரோ (ம)

நீயுநா லும்புவிமேனிநுபர்களுமெய்யுணர்
லாயுங்காற்பிறந்திற் ப்பதார்க்குமிலையென்றவரோ

வா
(சா)

இ ள்.

நீயும் - அருச்சுனனாகிய நீயும், நானும் - பகவானாகியயானும்
ம், புவிமேனிநுபர்களும்கூடியின் கண்ணுள்ள அரசர்களு
மாகிய, ஆர்க்கும்-எவர்களுக்கும், மெய்யுணர்வால்-உண்
மை ஞானத்தால், ஆயுங்கால்-விசாரிக்குமிடத்து, பிறந்
திறப்பது - ஜனித்துமரிப்பது, இலையென்றவரோ-இல்லையெ
ன்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).
உம்மை நான்கில் ஈற்றிலுள்ளது முற்றும்மை ஏனையென
னும்கையாம்.

நங்கெவர்க்கும்பிறந்திறப்பதில்லையென்றீர் இவ்வுல
கீங்குபவம்யார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச்சொல்லுமென

கி
(எ)

இ. ள்.

நங்கு-இவ்விடத்தில்; எவர்க்கும்-சருவத்திரர்களுக்கும்; பி
றந்திறப்பதில்லையென்றீர்-ஜனித்துமரிப்பதின்மென்றுகூறி
னீர்; இவ்வுலகில் - இவ்வுலகத்தின் கண்ணே; நீங்குபவ
ம்-மரித்தல் ஜனித்தலானவை; யார்க்கு-எவர்களுக்கும்
ன; இதனை-இவ்வுண்மையை; நிச்சயமாய்ச்சொல்லுமென
உறுதியாகச்சொல்லுமென்றருச்சுனன்கேட்க; (எ-று)
நங்கு-சட்டுநீண்டிவந்தது செய்யுளாதலின், நீங்குதல்; என்
னுந்தொழிற்பெயர் இங்கே-நீங்கு-எனமுதலிலே மாத்திரை
யாய்கின்றது.

இத்தனையிற் பிறந்திறப்பதெடுத்தவுடற்கடுத்த
சித்தியமாகியவான்மாதின் சொருபமென்றவரோ

பொழி
(அ)

இ-ள்.

இத்தனையில்-இப்பூமியின் கண்; பிறந்திறப்பது-ஜனித்தும
ரிப்பது; எடுத்தவுடற்கு-கருமத்துக்கேதுவாக வெடுத்தது

ள்ள சரீரத்துக்கு ; அடுத்தபொறி - பொருந்தியவிதியாம்

* நித்தியமாகிய-(ஐனித்தன்மரித்தலின் நித்தியமாயுள்ள;
ஆன்மா-ஆன்மாவே, நின்சொருப மென்றவரோ - உனது
சொருபமென்று கூறியருளியவரோநீர்-(எ-று)

ஆன்மா என்பதில் பிரிநிலை ஏகாரம் விகாரத்தாற்றொக்
கது.

* பிராகபாவம் பிரத்தொம் சாபாவம் அன்னியோன்னியாபா
வம்-அத்தியந்தாபாவமென்னு நான் கபாவமுமின்றிச்சதோதயமா
யிருப்பதெதுவோ அதுநித்தியம் நித்தியமாயுள்ள ஆன்மாவே தா
னெனும்விசாரமறியவிரும்பில் எமதுகருணைக்கடலென்னும் பிரமா
னந்த சாகரசொருபராஈய கோவிலுர்ச்சிதம்பரசுவாமிகள்செய்த
ருளிய இலக்கணவிருத்தியிற்காண்க-

அங்கமுயிரிந்தியநானன்றிவேறெனைக்கா ணே
னிங்கியானவே றுண்டேலெனக்கறியப்புக லுமென (கூ)

இ-ள்.

அங்கம்-சரீரமும் ; உயிர்-பிராணனும் ; இந்தியம்-இந்திரிய
ங்களும் ; நானன்றி-யானென்றறிந்துள நேயல்லாமல் ; வே
று-இவைகளுக்கன்னியமாக ; எனைக்காணேன்-எனது சொ
ருபத்தைக்கண்டிலேன் ; இங்கு-இச்சரீரங்களினிடமாக ;
யானவே றுண்டேல் - எனதுசொருபமிவைகட்கன்னியமா
கவிருக்குமேயாகில், எனக்கறியப்புக லுமென-அடியேனுக்
குத் தெரிந்துக்கொள்ளும்படியனுக்கிரகஞ் செய்தருளவே
ண்டிமென் றருச்சுனன்கேட்க-;(எ-று)

அங்கம்- உயிர்-பிராணன் - இந்தியம்-ஆகிய இவைகளில்
எண்ணும்மைகள் தொக்கன

மெய்யுயிரிந்தியங்களல்லால்வேறறியேனென்றவனு ம்
பையவவையாலறியப்படா னுநீயென்றவரோ (டு)

மெய்யுயிரிந் தியங்களல்லா ஸ்வேதநிபேனென் றவனு ம்
பையவவையா லறியப்படா னுநீ யென் றவனோ (10)

இ-ள்.

* பைய-இரகசியமாக ; மெய்-சரீரமும்; உயிர்-பிராணனும்
இந்தியங்களல்லால்-இந்திரியங்களுமாகிய (விவைகளையே
நானென்றறிந்திருக்கிறேன்)யல்லாமல்; வேறு-இவைகட்க
ன்னியமாக; அறியேனென்றவனும்-(எனதுசொருபத்தை)
க்கண்டிலேனென்(றவைகளேவிஷயமா யறிந்தவறிவாயிரு
ந்து) கூறியவனும்; †அவையால்-முற்சொல்லிய சரீரங்
களால்; அறியப்படாணும்-அறிதற்கு விடயமாகாதிருப்ப
வனும் (ஆகியபிரத்தியகாத்மசொருபமே); நீயென்றவரோ-
உனது சொருபமென்றனுக்கிரகஞ் செய்தருளியவரோநீர்,
(எ-று).

*ஞானத்துக்கதிகாரமின்றிய தூரியோதனாதியர் பலருநிறைந்துள்
ளயுத்தகளமத்தியிற் சரீரத்திஷாய விலக்ஷணமாயுமவைகட்ககோ
சரமாயுமிராநின்றபிரத்தியகாத்மசொருபமேயுனது சொருபமென்
றுபதேசிக்குமகாவாக்கியமானது அருச்சுனன் செவிக்குமாத்திரம
ன்றி மற்றயர்செவிக்குப்புலப்படாதிருத்தற்குப் பகவானிரகசியமா
க வுபதேசித்தாரொன்பது தோன்றப்பையவென்றார்.

† அவையாலறியப்படான், எனப்பகவான் கூறியிருப்பதுபோ
லவேபிரமகதை-ச-வது கேடுபாதிடதார்த்தமுரைத்தஅத்தியாயத்
தில்-“வாக்குமனங்கண் செவியான், மன்னிநின்றபிராணனிஹ-னீக்
கிபுள்கரணத்தானின் மலன்கோசரிக்கவுரூன்,” எனக் கூறியிருப்
பதுகாண்க.

தேகம்வேருகிலதைச்சேர்ந்ததிவனெதென வே
சோகமேவிளைகருமத்தொடர்ச்சியினுலென்றவரோ (மக)

இ-ள்.

தேகம்வேருகில்-சரீரமான்மாவுக்கன்னியமானால்: அதை
அச்சரீரத்தினை ; இவன்-இவ்வான் மாவானவன்;சேர்ந்தது
பொருந்தியது;ஏதெனவே-ஏதனுலென்றருச்சுனன்கேட்க,

*சோகமேவினே-துக்கத்தையேவினேவிக்கும்படியான; கருமத்தொடர்ச்சியினாலென்றவரோ-†கரும சம்பந்தத்தாலென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

சோகம் என்றதில் சாரியையும்இரண்டனுருபும்,-வினே என்றதில் விவ்வி குதியும்-தொக்கன

*கர்த்தாவாயிருந்து செய்யப்பட்டவிதி நிடேதமாகிய வுபயகன்மங்களுஞ் சன்னமரண சம்சாரதுக்கங்களை வினேவித்தற்கே காரணமன்றிச்சம்சாரநிவிர்த்தியாகிய சுகத்தைவினேவித்தற்குக்காரணமாகாதென்பது தோன்றத்தேற்றே காரங்கொடுத்துச்சோகமேவினேகருமமென்றார்.

† வேதாகமங்களாற் புருடர்கட்குப் பிரவருத்தி நிமித்தம் அல்லதுநிவிர்த்தி நிமித்தம் யாதொன்று போதிக்கப்படுகிறதோ-அதுகன்மமாம்-அங்ஙனம் வேதாகமங்களாற் போதிக்கப்படாத இராகத்து வேஷரகிதகடனாகமன செளசமுதலியஉதாசீனக்கிரியைகள்கன்மமன்றும்-கன்மமும் - பிரவருத்தி நிமித்தம் போதிக்கப்படுகிறதுவிகிதகன்மமெனவும் நிவிர்த்தி நிமித்தம் போதிக்கப்படுகிறதுநிஸித்தகன்மமெனவும் இருவகைப்படும். இவைகளில்விகிதகன்மம்-நித்தியநைமித்திக-காமிய-பிராயச்சித்தமென நான்குவிதமாம், இவைகளினிலக்கணங்களை விசாரசாகரமிரண்டாவது தரங்கத்திற்காண்க

தேகமெடாமுன்கருமச்செயல்வருமாறேதென வே
யேகமாமரமும்வித்துமெனுமுறைபோலென்றவரோ(௮௨)

இ.ள்.

தேகமெடாமுன்-சரீரமெடுத்தற்குமுன்பு; கருமச்செயல்-கருமங்களைச்செய்யும்படியானசெயல்கள்; வருமாறு - வருகின்றவிதம்; ஏதெனவே-எங்ஙனமென்றருச் சுனன்கேட்க,
*எகமாம்-ஒன்றாகிய, மரமும்-- (வித்துக்கு) விருஷமும், வித்தும்- (விருஷத்துக்கு) விதையும், எனு முறைபோல்; (காரணமா)மென்னும் பீஜாங்குர நியாயம்போல (அனாதி

யேகருமத்துக்குச் சரீரமும் சரீரத்துக்குக் கருமமுங் காரணமானமையின் கருமச்செயல்வரக்கூடும்) ;என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோநீர்,(எ-று).

தாஷ்டாந்தம்-எஞ்சி நின்றதால்வருவித்தாம்

*மரமென்றுளதோ அன்றேவித்துங் காரணாத்மகமாக மரத்தினும் வித்தென்றுளதோ அன்றேமரமுங் காரணாத்மகமாக வித்தினும், அடங்கியொன்றாயிருத்தலின்-ஏகமாமரமும் வித்துமென்றார்.

காயமுந்தானும்பிறிதேற்கன்மமெவர்செய்ததென தீயவுடற்கலதுகன்மச்செயறனக்கேதென்றவரோ (யந)

இ-ள்.

காயமும்-சரீரமும், தானும்-ஆன்மாவும், பிறிதேல்-வேறாருமான், கன்மம்-விதிநிதேதமாகிய கன்மங்களை, எவர் செய்ததென-யாவர்செய்ததென்றருச்சுனன் கேட்க, கன்மச்செயல்-கன்மத்தைச்செய்யுஞ்செயலானது, *தீயவுடற்கலது-கொடிதாகியசரீரத்துக்கேயல்லாமல், தனக்கேதென்றவரோ-ஆத்மாவுக்கில்லையென்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

*சரீரத்துக்குச் சந்தனாதித்தயில முதலிய வுஷ்ணோதக சீதோதகங்களால் ஸ்னானஞ் செய்வித்தல் இருமண், விபூதி, சந்தனாதி கள் சாற்றல் வஸ்திர பூ-நூதிகளால் லங்கரித்தல் பால், தயிர் செய்யாதிகள்சேர்ந்தகவையாகிய வுணவுகளைக் காலந்தவருதுணி, த்தலாகிய விவைகளொடின்னும் வேண்டியபடியுபசரித்து வரினும் தற்குப் பதிலாயற்பமேனுஞ் சுகங்கடருதற்கேதுவாகாமற்றுக்கந்தரு தற்கேயேதுவாயிருத்தலாற் சரீரங்கொடியதென்பது தோன்றத் தீயவுடலென்றார்.

படர்கருமமுடல்செய்யிற்பலமுறுவதார்க்கென யடர்பலமுமுடற்கேயாமறிவார்க்கேதென்றவரோ (யச)

இ-ள்.

படர்கருமம்— (நித்திய, நைமித்திய, காமிய, பிராயச்சித்த
மெனவிரிந்துள்ள) கருமங்களை, உடல்செய்யில்-சரீரஞ்செய்
ய்யுமானால், பலமுறுவது-கன்மபலம்வந்து பொருந்துவது,
யார்க்கெனவே - எவர்க்கென்றருச் சுனன்கேட்க, அடர்பல
மும்-கன்மத்தால் வந்துபொருந்திய புண்ணியபாவமாகியப
லன்களும், உடற்கேயாம்-சரீரத்துக்கேயாகும், * அறிவார்
க்கு - சாக்கிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்டிரா நின்றவான்
மாவுக்கு, ஏதென்றவரோ-இல்லையென்று கூறியருளியவ
ரோ நீர், (ஏ-று).

*கடசராதிகளைச் செய்வதினால் வருமிலாபங்கள் அவை
களைச்செய்யுங்குலாலனையடையுமே யல்லாமல் குலாலனை
யுங் குலாலனாற் செய்யப்படுவதாகிய கடசராதிகளையும்
வினோதமாகப் பார்த்துக்கொண்டிரா நின்றவர்களை யடை
யாதனபோல கன்மங்களைச்செய்வதினால் வரும் பிரயோச
னங்கள் கன்மங்களைச் செய்வதாகிய சரீரத்தையடையுமே
யல்லாமற் சரீரத்தையும் சரீரத்தாற் செய்யப்படுவதாகிய
கன்மங்களையும் சாக்கிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்டிரா
நின்ற ஆன்மாவையடையாவென்பது சுருதியுத்தியனுபவ
ங்களுக்கொத்த துணிபாதலால் அறிவார்க்கு ஏதென்றார்.

வெய்யவினையுடற்கென்றான்மெய்யிங்கேவிழவான் மா
வையம்நரகசொற்கமனுவிப்பதேதெனவே (௨௫)

இ-ள்.

(1) வெய்யவினை-கொடிதாகிய கன்மபலமானது, உடற்
கென்றால்-சரீரத்துக்கென்று சொல்லுவீரானால், மெய்-சரீ
ரமானது, இங்கே-இப்பூமியின்கண்ணே, விழ-மரணமாகி
வீழ்ந்தபின்னர், ஆன்மா-(சேடித்திராநின்ற) ஆன்மாவா
னது, ஐயமற-சந்தேகமின்றி, நரகசொற்கமனுவிப்பது-நரக

சொற்கங்களை யனுபவிப்பதெனச்சில ர்கூறுவது, ஏதென வே-எதனென் றருச்சுனன்கேட்க,(எ-று) (1) வினை-எனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார்.

அனுபவமேயிலையதுவீணாரோபிதநிகழ்த்தி
றனுகரணச்செயறனதாய்ச்சார்வதுபோலென்றவ ரோ
(௨௬)

இ.ள்.

அனுபவமேயிலை-ஆன்மாவுக்கு நரகசொற்காணுபவமேயில் லை, அது-ஆன்மாவுக்கு நரக சொற்காணுபவமுண்டென்ப தை, நிகழ்த்தில்-சொல்லப்புகின், தனுகரணச்செயல்-தே கேந்திரியாதிகளின்செயலானது, தனதாய்-தனதுசெயலாக, சார்வதுபோல்-பொருந்துவதுபோல, வீணாரோபிதம்-விய ர்த்தமாகிய (1) அத்தியாசமேயாகும், என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோ நீர்,(எ-று)

(1) தனதபாவாதி காரணத்திற்றன தவபாசம் அத்தி யாசமாம்-அல்லது அதிட்டானசத்தையினும் விஷமசத் தையுடைய தினவபாசம் அத்தியாசமாம்-அல்லதுபிராந்தி ஞானத்திற்கு விஷயமாயுள்ள மித்தையாவஸ்து மற்றும் பிராந்தி ஞானமிவையின் பெயர் அத்தியாசமாம்-இவ்வத் தியாசங்களின் பேதங்களை அறியவிரும்பில் ஞானவித்தி யாசக்ர சொரூபராகிய கோவிலூர்ப்பொன்னம்பலசுவாமி கள் கைவல்லிய நவநீதத்திற்கியற்றிய தத்துவார்த்ததீப மென்னு முரைப்பிரசங்கத்திற்காண்க. அதிகரணம்-இடம்- அவபாசம்-தோற்றரவு-விஷமசத்தை - சமமல்லாத சத்தை

மற்றுடனின்செய்கைதன்மேல்வருமயக்கமேதென வே
முற்றுணர்வொன்றில்லாதமோகமென்றுசொன்னவ ரோ
(௨௭)

இ ள்.

மற்றுடனின்-(ஆன்மாவுக்)கன்னியமாயுள்ள சரீரத்தினது செய்கை-பருத்தலினைத்தல் முதலிய செயல்கள்,தன்மேல் ஆத்மாவாகியதன்பேரில், வருமயக்கமேதெனவே-நான் பருத்தேதனைத்தே நெனவராரின்ற அத்தியாசத்திற்கு(காரணம்) யாதென்றருச்சுனன்கேட்க, முற்றுணர்வு-பூரணஞானமானது, ஒன்று-பொருந்துதல், இல்லாத-இன்றிய, மோகமென்று-அஞ்ஞானமே (காரண) மென்று, சொன்னவரோ-கூறியருளியவரோநீர்-, (எறு) இங்கே ஒன்று என்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுதேகந்தனக்கோவான்மாவிற்கோவென வே
பிறிவுசெயிலசித்துடலம்பிரமமறிவென்றவரோ (௩௮)

இ ள்.

அறிவுதேகந்தனக்கோ-சித்திலக்கணம் சரீரத்துக்கோ-ஆன்மாவிற்கோ-ஆன்மாவினுக்கோ, எனவே-என்றருச்சுனன்கேட்க, பிறிவுசெயில்- (சரீரவிலக்கணத்தையும் ஆன்மவிலக்கணத்தையும் வேறு) பிறித்து ப்பார்க்குமிடத்து, அசித்துடலம்-சரீரஞ்சடவிலக்கணத்தையுடையது, பிரமமறிவென்றவரோ - பிரமமே சித்திலக்கணத்தையுடையதென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

தேகமசித்தாகிவிந்தச்செயல்வருவதேதென வே
யேகபரஞ்சோதியின்முன்னிருக்கையினுலென்றவ ரோ
(௩௯)

இ ள்.

தேகமசித்தாகில்-சரீரஞ்சடமாயின்,இந்தச்செயல்வருவது (சரீரத்துக்குக் கன்மங்களைச்செய்வதான) இச்செயல்வராரின்றது, ஏதெனவே-யாதினாலென்றருச்சுனன்கேட்க, ஏக

பரம்-ஒன்றாகவும் உயர்வாகவுமுள்ள, சோதியின் முன்-சை
தன்னியத்தின் சன்னிதானம்பற்றி, இருக்கையினாலென்ற
வரோ-இருக்கின்றமையால் (தேகத்திற்குக்கன்மச் செயல்
வரக்கூடு) மென்று கூறியருளியவரோநீர்—(எறு)

இருக்கினுமசேதனத்துக்கிச்செயலுண்டோவென வே
யிருக்குபடாக்காந்தமுன்னிலாசிறிகரென்றவரோ (உய)

இ-ள்.

இருக்கினும்-(சைதன்னியத்தின் சன்னிதானம்பற்றி)யிருந்
தாலும், அசேதனத்துக்கு-சடமாயுள்ள (சரீரத்துக்கு),
இச்செயலுண்டோ-இக்கன்மாதிகளைச் செய்யத்தக்க செய
லுண்டாகுமோ, எனவே-என்றருச்சுனன்கேட்க, உருக்கு
படா-அக்கினியினாலுருக்கப்படாத, காந்தமுன்னில்-காந்த
சன்னிதானத்திலுள்ள, ஊசிறிகர்-ஊசிக் குக்கம்பிக்குஞ்செ
யலுண்டாதல்போல, என்றவரோ-ஆன்ம சன்னிதானத்தி
ரானின்ற சரீரத்திற்குக் கன்மச்செயல் வரக்கூடுமென்று
கூறியருளியவரோநீர்-(எறு.)

தாஷ்டாந்தம்-எஞ்சினின்றதால் வருவித்தாம்

சொன்னசெயலுடற்கானாற்குதுக்கம்யார்க்கென வே
அன்னசுகதுக்கமுந்தானவ்வுடற்கேயென்றவரோ (உக)

இ-ள்.

சொன்னசெயல்-(தேவரீர்) கூறியகன்மச்செயலானது, உ
டற்கானால்-சரீரத்துக்கென்று சொல்லுவீராகில், சுகதுக்
கம்-(கன்மபலமாகிய) சுகதுக்கங்கள், யார்க்கெனவே-எவ
ர்களுக்கென்றருச்சுனன்கேட்க, அன்னசுகதுக்கமும்-அத்
தன்மையாகிய சுகதுக்கங்களும், அவ்வுடற்கேயென்றவ
ரோ-முற்கூறியசரீரத்துக்கேயென்று கூறியருளியவரோ
நீர்-(எறு) *தான்-அசை

சேதன மாமான் மாவைச் சேராததுக்கசு .
மோதுசடமா முடலையுற்றிடுமோ சொல்லுமென (உஉ) க

இ.ள்.

தேசன மாமான் மாவை-சித்துருவமாகிய வான் மாவை, சேராததுக்கசுகம்-பொருந்தாத சுகதுக்கங்களானவை, ஒது (இழிவுடையதாகக்) கூறப்பட்ட, சடமா முடலை-அசேதன மாயுள்ள சரீரத்தை, * உற்றிடுமோ - பொருந்துமோ, சொல்லுமென- (தேவரீர்) கூறியருள வேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

* ஒருவன்வாளினால் மற்றொருவனைக்கொலை செய்யில் அக்கொலையினு லுண்டாகிய தண்டனையானது சேதனனாயுள்ள புருடனைச்சாருமேயன்றிய சேதனமாயுள்ள வாளினைச் சாராததுபோல ஆன்மாசரீரத்தாற் கன்மங்களைச் செய்யின் கன்மபலமாகிய சுகதுக்கங்கள் சேதனமாயுள்ள ஆன்மாவைப்பொருந்துமேயன்றிய சேதனமாயுள்ள சரீரத்தைப்பொருந்தாதெனும் தனதபிப்பிராயந்தோன்ற அருச்சுனன் சடமா முடலையுற்றிடுமோவென்றான்.

பூதமைந்தோடெந்துயிர்கள் புலன்கள் பத்துமன முதனான் கீருமெய்யிதின்மனத்துக்கின்பதுன்பமென்றவரோ (உஉ)

இ.ள்.

(1) பூதமைந்தோடு-(பஞ்சபூதகாரியமாகிய) தூலசரீரத்தோடு, ஐந்துயிர்கள்-பஞ்சவாயுக்கள், புலன்கள் பத்து-தசேந்திரியங்கள், மனமுதனன்கு-மனமுதலிய அந்தக்கரணசதுட்டயம், ஈது-ஆகியவிலைவகள், இருமெய்-இரண்டு சரீரங்களாகும், இதில்-இவ்விரண்டு சரீரங்களாகப் பொருந்தியதத்துவங்களில், மனதுக்கு-(தீபச்சவாலையின் பரம்பரைபோல விருத்திருப்பார்ணமத்தை யடையாநின்ற ஓர்

தத்துவமாகிய). மனதுக்கு, இன்பதுன்ப மென்றவரோ-
சுகதுக்கங்களென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எறு).
பூதமைந்தோடைந்துயிர்கள், புலன்கள்பத்து-மனமுதனா
னகு-ஈது-என்றதும்-இருமெய்-இதில்-என்றதும் - பன்மை
யிலொருமை மயங்கியவழுவமைதி-(1) காரியகாரணங்களை
யொற்றுமைப் பதித்தித் தூலசரீரத்தைப் பூதமைந்தென்
றார்.

இந்தவிருவகைத்தனுவி ற்கேதுவேதெனவின வ
முந்தியகாரணமதனென்முன்றுதனுவென்றவரோ (உச)

இ-ள்.

இந்தவிருவகைத்தனுவி ற்கு-இப்போது சொல்லிய இரண்டு
வகுப்பாகிய சரீரங்கட்கு, ஏதுவேதெனவினவ-மூலம்யா
தென்றருச்சுனன்கேட்க, முந்திய-இவ்வி ரண்டிற்கு முதன்
மையாயுள்ள, காரணம்-காரணமானது (அஞ்ஞானமாம்),
அதனால்-இவ்வி ரண்டிற்கு மூலமாகிய யஞ்ஞானமொன்றி
ருத்தலால்,முன்றுதனுவென்றவரோ - சரீரங்கள் மூன்றெ
ன்று கூறியருளியவரோ நீர்-(எறு).

மனமறியுந்துக்கசுகவரவென்றீரம்மனமு ம்
வினவிலசேதனமலவேவாவிரித்தெனக்குவிளம்புமென
(உரு)

இ.ள்.

துக்கசுகவரவு-சுகதுக்கங்களின் வரவை, மனமறியுமென்
றீர்-மனமனுபவிக்குமென்று தேவரீர்கூற்றீர், அம்மன
மும்-அந்தமனமும், வினவில்-விசாரிக்குமிடத்து, *அசே
தனமலவே-ஏனையதத்துவங்களைப் போற்சடமல்லவே,
விரித்து - (அம்மனம் சுகதுக்கங்களை அனுபவித்தற்கான
ஏதுவை) விஸ்தாரமாக, எனக்கு விளம்புமென-அடியே
னுக்குக்கூறவேண்டி மென்றருச்சுனன் கேட்க, (எறு)

அம்மனத்திலான் மாவபேதம்போற்றொன்றுதலா
விம்முதுக்கசுகத்தைமனமேவுமென்றுசொன்னவ
ல்
ரோ
(உக)

இ.ள்.

அம்மனத்தில் - அந்தமனதில், ஆன்மா - ஆத்மாவானது,

* அபேதம்போல் - ஒன்றுபோல், தோன்றுதலால்-பிரதிபலித்துத்தோன்றுகின்றமையால், விம்முதுக்கசுகத்தை-மிகுதியாயுள்ள துக்கசுகங்களை, மனமேவுமென்று-மனது பொருந்துமென்று, சொன்னவரோ-கூறியருளியவரோநீர்- (எ-று).

* ஆன்மாவுக்கும் மனதுக்கும் ஞானஞ்ஞானகாலமாகிய வெந்தக்காலத்தினும் ஏகத்துவமின்றென்பது தோன்ற அபேதமாய்த்தோன்றுதலென்னாது அபேதம் போற்றொன்றுதலென்றார்.

அந்தமனோதுக்கசுகமதனிடத்துநில்லாம
வந்திலங்குமான்மாவைமருவியதென்சொல்லுமென (உஎ)
ல்

இ.ள்.

அந்தமனோதுக்கசுகம் - அம்மனதுக்குரிய, சுகதுக்கங்கள், அதனிடத்து - அம்மனதினிடமாகவே, நில்லாமல்-நிற்காமல், இலங்குமான்மாவை-(அறிவுமயமாய்) விளங்கிக்கொண்டிராநின்ற ஆத்மாவை, வந்துமருவியதென்-வந்துபொருந்தியதெதுபோல, சொல்லுமென-தேவரீர் கூறவேண்டுமென்றருச்சுனன் கேட்க, (எ-று).

வெய்யகனலின்சூடுமேல்வைத்தசட்டியி
டுய்யபுனலாடுவந்தங்கொன்றுதல்போலென்றவரோ (உஅ)
லா

இ.ள்.

வெய்யகனலின்சூடு - கொடிதாகிய அக்கினியினுஷ்ணமானது, மேல்வைத்த-மேலேவைத்திருக்கப்பட்ட, சட்டியினூடு-சட்டியினுள், *உய் - அ - புனலூடு - விட்டிராநின்ற அந்தச்சலத்தின்கண், வந்தங்கு-வந்தவ்விடத்து, ஒன்றுதல் போல் - பொருந்துதலைப்போல, (மனதின் சுகதுக்கங்கள் மனோசம்பந்தமான ஆன்மாவைப்பொருந்தியது,) என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

எஞ்சிய-தாஷ்டாந்தங்களை விரித்தாம்.

உய் - என்பது - தன்வினைபிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் ஈண்டுபிறவினையை யுணர்த்தினின்றது.

சித்தாகுமான்மாவுஞ்செடமாகுஞ்சித்தமுந்
ஜோத்தாங்கிரண்டுமொன்றாயுற்றவகைசாற்றுமென (உகூ) தா

இ-ள்.

சித்தாகுமான்மாவும்-சேதனமாயுள்ள ஆன்மாவும், செடமாகுஞ்சித்தமு ம் அசேதனமாயுள்ளமனதும், ஒத்தாங்கு-அபேதம்போல, இரண்டும்-உபயமும், ஒன்றாய்-ஏகமாய், உற்றவகை-பொருந்தியவிதம், சாற்றுமென-(எங்ஙனம்)சொல்லுமென்றருச்சனன்கேட்க, (எறு) தான் அசை

வல்லிரும்புகனலுடனேமருவியதுபோன்மன மு
மொலலையிலான்மாவுடனேயுற்றதுகாணென்றவரோ(நட)

இ.ள்.

வல்-வலுமைபொருந்திய, இரும்பு-(தூலமாகவும் அப்பிரகாசமாகவுமிரநின்ற) அயமானது, கனலுடனே-(சூட்சுமமாகவும் பிரகாசமாகவுமுள்ள) அக்கினியுடனே, மருவியதுபோல-(ஏகமாக)ப்பொருந்தியதுபோல, மனமும்-(தூல

மாகவும் அப்பிரகாசமாகவுமிரநின்ற) மனதும், ஆன்மாவுடனே - (குட்குமமாகவும்பிரகாசமாகவுமுள்ள) ஆத்மாவுடனே, ஒல்லையில்-அனாதியில், உற்றது - (ஒன்றுபோற்) பொருந்தியது, காணென்றவரோ-நீயறிவாயாகவென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எறு).

உற்றதெனலெனவேயுள்ளமவிவேகமுற பற்றியதன்மேலுமதன்பண்டுவந்ததென்றவரோ (ருக)

இ-ள்.

உற்றது - (மனதுக்குரிய சுகதுக்க மாத்மாவைவந்து) பொருந்தியது, எதனாலெனவே - யாதினாலென்றருச்சுனன் கேட்க, உள்ளம்-மனமானது, அவிவேகமுற-விவேகசூனியத் தையடைந்தமையால், பற்றிய - அம்மனத்தினைப் பொருந்திய, தன்மேலும் - (ஆத்மாவாகிய) தன்பேரிலும், அதன்பண்டுவந்ததென்றவரோ அம்மனதுக்குரிய சுகதுக்கங்கள் வந்து பொருந்தியதென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எறு).

அடுத்தகுணம்போமோபின்னான்மாவைவிட்டென வேயெடுத்தசெம்பூநிறம்படிகத்தேறுதல்போலென்றவரோ (ருஉ)

இ-ள்.

அடுத்தகுணம் - அனாதியாகவே பொருந்தியிரநின்ற சுகதுக்கங்களாகிய குணங்கள், பின் - பின்பொருகாலத்தில், ஆன்மாவைவிட்டு - ஆன்மாவைப்பிரிந்து, போமோ-நீங்குமோ, எனவே-என்றருச்சுனன்கேட்க, எடுத்த-பற்றியுள்ள, செம்பூநிறம்-சிவந்தபுட்பத்தினிறமானது, படிகத்தேறுதல் போல்-பளிங்குக் கண்ணாடியிற் (ஞேற்றமாத்மாதிரமாக) வேறித்தோன்றுதல்போல, (ஆத்மாவினிடத்திலும் மனதின் குணங்கள் அத்தியாசத்தாற் றேன்றுகின்றமையின் அவை

யெதார்த்தமல்ல) என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோ
நீர், (எறு).

~~இ~~ எடுத்த-என்பதற்கு-இங்கே-பற்றிய-தாங்கிய-தரித்த-
எனும்புன்றும்-பொருந்தும்-தாஷ்டாந்தமெஞ்சி நின்றதால்
வரிவித்தாம்-

(1) அடுத்தகுணமான் மாவைவிட்டு நீங்குமோவென்னுங்
கடாவிற் குபுட்பத்தின் செந்நிறமானது பழகத்திற்கு
நினும் எதார்த்தத்தி லில்லாததுபோல மனதின் குணங்
களாத்மாவினிடத்துத் தோன்றினும் எதார்த்தத்திலில்லா
திருக்க அவைகளாத்மாவினிடத் திருப்பதாகக்கொண்டு
நீங்குமென்றேனும் அல்லது நீங்காவென்றேனும் விடை
கூறலசங்கதமாகுமாதலின் அக்குணங்களாத்மாவினிடத்
தத்தியாசத்தாற் றேன்றுகிறதென்னும் பொருடோன்றச்
செம்பூநிறம்படி.கத்தேறுதல் போலென்றார்-

சுத்தபடிகம்போற்சொருபமாய்த்தானிருக்க ... .. க
மெத்தவுமாசாமலினமேவியதென்சொல்லுமென (௩௩)

இ-ள்.

சுத்தபடிகம்போல்-பரிசுத்தமாகியபளிங்கினைப்போல, சொ
ருபமாய்த்தானிருக்க-சச்சிதானந்த சொருபமாகவே யாத்
மாவிருக்க, மெத்தவும்-மிகவும், ஆசாமலினம் ஆசையாகிய
களங்கம், மேவியதென்-(ஆத்மாவினிடத்திற்) பொருந்திய
தெதனாலே, சொல்லுமென (அதனைத்தேவரீர்) கூறியருள
வேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

அனாதியாம்வாசனை யாலடைந்ததாசாமலின ... .. ம்
மனோபந்தமிருக்கின்முத்திவாராதென்றுரைத்தவரோ

இ-ள்.

அனாதி யாம்வாசனையால் - அனாதி யாயுள்ள கரண வாசனையால், ஆசாமலினம்-ஆசாபாசமாகிய களங்கம், அடைந்தது-வந்து பொருந்தியதாம், மனோபந்தம்-(அதுவே) மனதுக்குப் பந்தமுமாகும், இருக்கில்-அப்பந்தமிருக்குமானால், முத்திவாராதென்று-மோகக்ஞசித்திக்கமாட்டாதென்று, உரைத்தவரோ-கூறியருளியவரோநீர்-(எறு).

பந்தமெது முத்தியெது பகுத்துரைக்கவேண்டுமென்ற ன்
சிந்தை தெளியவென்று திருத்தாளினை வணங்க (ருரு)

இ-ள்.

பந்தமெது-பந்தமென்பது யாது, முத்தியெது-மோகக்ஞமென்பது யாது, என்றன் சிந்தை-எனது சித்தமானது, தெளிய, \$(சந்தேகவிபரீதங்களின்றித்) தெளிவையடையும் பொட்டு, பகுத்து-வேறுபிறித்து, உரைக்கவேண்டுமென்று-கூறியருளவேண்டுமென்று, திருத்தாளினை-சிறப்புப்பொருந்தியவுபயதிருவடிகளையும், வணங்க-அருச்சுனன் நமஸ்கரிக்க-(எறு).

\$ நாமமுதவியவற்றாற் பிறித்தறியாமற் பொருளுண்மை மாத்திரையாக நிருவிகற்பமாயறிந்த பொருளையிஃதி யாதோவெனவொன்றிற்றுணிவு பெறுதாராய்தல் சந்தேகம்-அதனையதனோடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயித்தல் விபரீதம்-

தேகாதிதானெனவேசேரபிமானங்கள் பந்
மாகாதமானம்விடி லரியமுத்தியென்றவரோ

த
(ருசு)

இ-ள்.

தேகாதி-தேகேந்திரியாதிகளில், தானெனவே-தானென்ப
தாக, சேரபிமானங்கள்-பொருந்தாநின்ற அபிமானங்களே,
பந்தம்-பந்தமாகும், ஆகாத-சுருதிகட்கும் பெரியோர்கட்கு
மங்கீகாரமில்லாத, மானம்விடில்-அபிமானத்தைவிட்டு வி
டில், அரிய-அதுவே யபக்குவர்களாலடைதற் கருமையா
கிய, முத்தியென்றவரோ-மோக்ஷமென்று கூறியருளியவ
ரோநீர், (எ-று).

அபிமானம்வரும்வகையுமாங்கு தானநீர்வகையு^{ந்}
தபியாமனாநிறியத்தயவாகக்கூறுமென^(ந௭)

இ-ள்.

அபிமானம் வரும்வகையும்தான் அபிமானம்வந்து பொருந்துகி
ன்றவிதமும், ஆங்கு-அதுபோல, அதுதானநீர்வகையும்தான்
அவ்வபிமானம் நீங்குகின்றவிதமும், தபியாமல்-தாபமுறா
மல், நானறிய-அடியேனறியும்பொருட்டு, தயவாக-கிருபை
யாக, கூறுமென-அனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென் றருச்
சனன்கேட்க, (எ-று).

மறந்திடுமஞ்ஞானத்தான் மானம்வந்ததஞ்ஞா^ன
மிறந்துவிடின் மானமும்போமென்னவுரைசெய்தவரோ^(ந௮)

இ-ள்.

மறந்திடும்- (ஆத்மாவாகியதன்னை) மறத்தற் கேதுவாகிய,
அஞ்ஞானத்தால்-அஞ்ஞானத்தினால், மானம்வந்தது அபி
மானம் வந்து பொருந்தியது, அஞ்ஞானமிறந்துவிடில்-

அவ்வஞ்ஞானம்-நாசமுறுமாயின், மானமும்போமென்ன-
அவ்வபிமானமும் நீங்கிவிடுமென்று, உரைசெய்தவரோ-
கூறியருளியவரோநீர், (எறு).

அந்தமுறையஞ்ஞானமணுகுவதும்போவதுவு
சந்தயமில்லாதறியத்தயவாகக்கூறுமென (நகூ)

இ ள்.

அந்தமுறை-முற்கூறியகிரமமாகவே, அஞ்ஞானமணுகுவ
தும்-அஞ்ஞானம்வருதற்கான ஏதுவையும், போவதுவும்-
நீங்குதற்கானவேதுவையும், சந்தயமில்லாதறிய-ஐயமின்றி
யானறியும்பொருட்டு, தயைவாக-கிருபையோடு, கூறுமெ
ன-சொல்லவேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க-(எறு), சந்தே
கம் சந்தயமெனமரீயது-

அஞ்ஞானம்வந்ததனாகியதுசொல்வதல்
மெய்ஞ்ஞானத்தாலேவிடுமென்றுரைத்தவரோ (சம) ல

இ-ள்.

அஞ்ஞானம் வந்தது-அஞ்ஞானமொருகாரணத்தால் வந்
ததெனச், சொல்வதல்ல-சொல்லத்தக்கதல்ல, அது-அவ்
வஞ்ஞானமானது, அனாதி-அனாதியாயுள்ளதேயாகும்,*மெ
ய்ஞ்ஞானத்தாலே-தத்துவஞானத்தால், விடுமென்றுரை
த்தவரோ-நீங்கிவிடுமென்று கூறியருளியவரோநீர், (எறு).

(1) கடத்தினது பிராகபாவமனாதியாயிருக்கினுங் குலா
லதண்டக்கிரியையாலதற்கு நாசமுண்டாதல்போல அஞ்
ஞானமனாதியாயிருக்கினு மதற்கு ஞானத்தால் நாசமுண்
டாதல் சித்தமாதலால் மெய்ஞ்ஞானத்தாலே விடுமென்
றார்.

இரவியெதிரித்துவந்தவிருட்போலவஞ்ஞானம்
வரவிதியோசோதிதன்பால்வந்தவகையேதெனவே (சக)

இ-ள்.

இரவியெதிரடுத்துவந்த - சூரியன் முன்பாக வருங்குவந்த,
இருட்போல-அந்தகாரம்போல, சோதிதன்பால்-சுயம்பிர
காசமாகிய என்னிடத்து, அஞ்ஞானம்வரவிதியோ-அஞ்
ஞானம்வருதற்கு நீயாயமுளதோ, வந்தவகை-(வருதற்கு
நியாயமில்லாதிருந்தும் நானறியேனென்னு மனுபவந்தோ
ன்ற) வந்திராநின்றவிதம்; ஏதெனவே-எதனாலென்றருச்சு
னன்கேட்க-(எறு).

அந்தஅறிவுவந்தாலஞ்ஞானமில்லையப்பா
சந்ததமுமானந்தசாகரநீயென்றவரோ

ம்
(சஉ)

இ-ள்.

(1) அந்தஅறிவுவந்தால் - நான் சுயம் பிரகாசமென்னும்
ஞானம் உனக்குதயமானால், அஞ்ஞானமில்லை-அஞ்ஞா
னம் உன்னிடத்திலலாததாகும், அப்பால்-அதற்குப்பின்,
சந்ததமும்-சதாகாலமும், நீ ஆனந்தசாகாரம் - நீ பிரமான
ந்த சமுத்திரமாகவேயிருப்பாய், என்றவரோ-என்று கூறி
யருளியவரோநீர்-(எறு).

(1) பிரகாசமாயுள்ள ஆத்மாவினிடத்தப் பிரகாசமாகிய
வஞ்ஞானம் வந்திருப்பதெனலென்னுங்கடாவிற் கு அந்த
அறிவுவந்தாலஞ்ஞானமில்லையென்றமையால்-நான் சுயம்பிர
காசமென்னும் + அதிஷ்டான ஞானமுதயமாதற்குப் பூர்
வம் பிரகாசமாகிய சந்திரனிடத்தப் பிரகாசமாகிய களங்
கமனாதியாகவேயிருத்தல்போல பிரகாசமாகிய ஆத்மாவி
னிடத்தப் பிரகாசமாகிய வஞ்ஞானமனாதியாகவேயுள்ள
தன்றியிடையில் யாதானுமோர் காரணத்தால் வந்ததன்
றென்பதேவியிடையென வுகித்துணர்க.

யாதொன்று நிருவிகாரமாகவும் அவித்தையாற் செய்யப்

பட்ட கற்பிதகாரியங்கட்காசிரயமாகவுமிருக்கிறதோ-அது
அதிஷ்டானமாகும்-திருஷ்டாந்தம்-கற்பிதசற்பத்துக்கு-இர
ச்சு. அதிஷ்டானம்.

வேதாந்தத்தாற்குருவான்மெய்ஞ்ஞானம்வந்தவுட ன்
றீதானதுக்கசுகந்தீராததேதெனவே (சங)

இ-ள்.

வேதாந்தத்தால் - வேதாந்தசாஸ்திர சிவணத்தினாலும்,
குருவால் - ஆசாரியருபதேசத்தினாலும், மெய்ஞ்ஞானம்-
தத்துவஞானம், வந்தவுடன்-உதயமான உத்தரக்ஷணமே,
தீதானதுக்கசுகம் - கொழுகியசுகதுக்கங்கள், தீராததே
தெனவே-கீங்காததெனலென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

பற்றறுமோதுக்கசுகம்பரோக்ஷஞானத்தா ... லே
யற்றமாமவ்விரண்டுமபரோக்ஷத்தென்றவரோ (சச)

இ-ள்.

பரோக்ஷஞானத்தாலே-பரோக்ஷஞானத்தால், துக்கசுகம்-
சுகதுக்கங்களாகிய, பற்றறுமோ - பற்றுக் கணசமாமோ
(ஆகாமற்றெதனாசமாமெனின்), அவ்விரண்டும்-அவ்விர
ண்டுபற்றுக்களும், அபரோக்ஷத்து அபரோக்ஷ ஞானத்
*தால், அற்றமாம்-நாசமாகும், என்றவரோ-என்றுகூறிய
ருளியவரோநீர், (எ-று).

*ஆல் என்னும் கருவிப்பொருளுணர்த்து மூன்றனுருபு
விரிக்கப்பட்டது.

பரோக்ஷமபரோக்ஷமெதுபகுத்துடைக்கவேண்டுமென்றன்
 றிரோதமாம்புத்திரன்றூய்த்தெளிவுபெறுமாறெனவே
 (சடு)

இ-ள்.

பரோக்ஷமபரோக்ஷமெது = பரோக்ஷ ஞானமென்பதிகாது
 அபரோக்ஷ ஞானமென்பதிகாது, எந்தன்-எனது, திரோத
 மாம்புத்தி-மயக்கம்பொருந்தியபுத்தியானது, நன்றூய்-நன்
 றாக, தெளிவுபெறுமாறு = தெளிவையடையும் பொருட்டு
 பகுத்துடைக்க வேண்டும்-வேறுபிரித்துக் கூறவேண்டும்,
 எனவே-என்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று.)

பகர்ந்தசத்தஞானம்பரோக்ஷமனுபவத் தா
 லகம்பிரமமெனுஞானம்பரோக்ஷமென்றவரோ (சகூ)

இ-ள்.

பகர்ந்த (அசத்தாவரணவிரோதியெனச்) சொல்லிய, சத்த
 ஞானம்-சாஸ்திர ஜன்ய ஞானமானது, பரோக்ஷம்-பரோ
 க்ஷஞானமாகும், அனுபவத்தால்-சுவானுபவத்தால், அக
 ம்பிரமமெனு ஞானம்-நான் பிரமமென்னும் ஞானமானது,
 அபரோக்ஷமென்றவரோ-அபரோக்ஷ ஞானமென்று கூறிய
 ருளியவரோடீர், (எ-று)

தான்பிரமமென்றறிந்துந்தனுவைத்தானென்றபுத் தி
 யென்போகவில்லையதையெனக்கறியப்புகலுமென (சஎ)

இ-ள்.

தான்பிரமமென்றறிந்தும்-அகம்பிரமமென்றறிந்தும், தனு
 வை-தேகேந்திரியாதிகளே, தானென்றபுத்தி-அகமென்னும்
 புத்தியானது, ஏன்போகவில்லை-எதனானீங்கவில்லை, அதை-

(நீங்காதிருத்தற்குள்ள) அக்காரணத்தை, எனக்கறிய-அடியேனுக்கறியும்பொருட்டு, புகலுமென-கூறியருளவேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

கேள்வியினுன்மனனத்தாற்கிளர்ந்தயோகங்களிலாள்பிரமத்தனுபவம்வந்ததுதிருமென்றவரோ (சஅ)

இ-ள்.

*கேள்வியினால் - சாஸ்திரசிரவணத்தினாலும், †மனனத்தால் - அர்த்தமனனத்தினாலும், ‡கிளர்ந்த \$யோகங்களினால்-விளங்காநின்றதியானயோகங்களினாலும், || ஆள்-முயற்சித் (தடையத்தக்க) பிரமத்தனுபவம்வந்து-பிரமானுபவமுதயமாகியபின், அது-அத்தேகோகமென்னும் புத்தியானது, திருமென்றவரோ - நீங்குமென்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

|| ஆள்-என்பது-முயற்ச்சி

* சற்சாஸ்திரார்த்தங்களைக் குரு முன்னிலையிற் சடுவீதவிங்கதாற் பரியமாகச்சிரவணஞ் செய்தலேக்கேள்வியென்றார்.

†சிரவணப்பொருளைத் தானாயினும் தனக்கொத்த சாதுசங்கங்களோடாயினுஞ் சுருதிதாற்பரியமாகத் தர்க்கயுத்தியனுமானங்களோடு சிந்தித்தலேமனனமென்றார்.

\$மனனத்தா னிச்சயித்த பொருளையதுவேநான் நானையதுவெனத்தயிலதாராபோல நிரந்தரம் நெடுங்காலம் நேயத்தோடுசசாதிவிருத்திப்பிரவாக ரூபமாகத்தியானிக்கினமநிதித்தியாசனத்தை யோகமென்றார்

‡ தியானபரிபாகமாகிய சமாதியில் தியானவஸ்துவாகிய பரமாத்மாதன் மயமாகவிளங்குதலின் கிளர்ந்தயோகமென்றார்

ஆதியாஞ்சிற்சொருபமாகாததானினிமே ... ன்
சோதிமனஞாதியினுற்சொருபமாமோவெனவே (சுக)

இ-ள்.

ஆதியாம்-முதன்மையாகிய, சிற்சொருபம்-சின்மாத்திரசொருபம், ஆகாததான்-(முன்னமே) ஆகாதிருக்கப்பட்ட ஆன்மா, இனிமேல்-பின்னர், சோதிமனஞாதியினால், விசாரிகின்ற-மனனமுதலியவைகளால், சொருபமாமோ - (சின்மாத்திரசொருபமாகுமோ, எனவே-எனறருச்சுனன் கேட்க, (எ-று).

எப்போதுஞ்சின்மயந்தானெனன்மறந்துதேடுவது
செப்புமிடற்றணியிருக்கத்தேடுதல்போலென்றவ ரோ
(ரும)

இ-ள்.

எப்போதும்-எந்தக்காலத்தும், சின்மயம்-சின்மாத்திரசொருபம், தானெனல்-தானென்பதை, மறந்து-ஆயர்ச்சித்து, தேடுவது-(அடையவேண்டுமெனத்)தேடுகின்றது, செப்புமிடற்று-சொல்லாநின்றகண்டத்து, * அணியிருக்க - (கண்டாபரணமிருக்கும்போது, தேடுதல்போலென்றவரோ-(கண்டாபரணமெங்குற்றதோவென) த்தேடுகிறதற்குச் சமானமாகுமென்று கூறியருளியவரோர், (எ-று).

* அணியென்பது-இடிவன, தொடிவன, கட்டுவன, கவிப்பன, முதலிய ஆபரணங்கள் பலவற்றிற்கும் பொதுப்பெயர்

தேடியபின்-தேகபுத்திதீர்ந்துபோய்ச்சிற்சொருபங்
கூடுவனோயானென்குறைதீர்ச்சொல்லுமென (நக)

இ-ள்.

தேடியபின்-மனனாதிகளாற்றேடியபிற்பாடு, தேகபுத்திதீர்ந்துபோய்-தேகோகமென்னும் புத்தியானது கெட்டொழிந்து, சிற்சொருபம்-சின்மாத்திரசொருபத்தை, (1) கூடுவனோயான் - யானடைவனோ, என்குறைதீர் - எனது குறைவானது நீங்கும்படி, சொல்லுமென-கூறியருளவேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

(1) கூடுவன்-இதில் அன்விசுதிதன்மையிடத்துவந்தது

வந்தவுடல்வேறாயும்வாசனையாற்றுகொள்ளா
சந்தயமென்றற்சொருபந்தானாதற்கென்றவரோ (நஉ)

இ-ள்.

வந்தவுடல்-(கன்மத்துக்)கேதுவாக வந்திராநின்ற சரீரமானது, வேறாயும்-அன்னியமாயிருந்தும், வாசனையாற்ற-(பழக்கத்தாற்பொருந்திய)மலினவாசனையினால், தானெனலால்-(அதனைத்)தானென்று கூறுதலால், தற்சொருபந்தானாதற்கு-தன்னுடையசொருபந்தானாதற்கு, சந்தயமென்-ஐயம்யாதிருக்கின்றது, என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று). சந்தேகம் சந்தயமெனமரீயது.

தனுவைத்தானெனும்பிரமைசத்தஞானத்தில
தனுபமெய்ஞ்ஞானத்தாலும்வகையேதுராயுமென (நக)

இ-ள்.

தனுவைத்தானெனும்பிரமை - தேகத்தைத்தானென்னும் பிராந்தியானது, சத்தஞானத்திலுது - சாஸ்திரஜன்னிய

மாகிய பரோக்ஷஞானத்தானீங்காமல், அனுபவமெய்ஞ்
ஞானத்தால்-எதார்த்தானுபவமாகிய அபரோக்ஷஞானத்
தால், அறும்வகையேது-நீங்குகின்றவிதமெங்ஙனம், உரை
யுமென-கூறவேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

விளக்குவிளக்கெனுமதனால்வெய்யவிருள்போய்விடுமோ
துளக்கமிலாவிளக்கேற்றிற்றொலையுமிருளென்றவரோ
(ருசு)

இ ள்.

*விளக்கு விளக்கெனுமதனால்-தீபந் தீபமெனப் பலதரஞ்
சொல்லும் வசனத்தால், (1) வெய்யவிருள்போய்விடுமோ-
கொடிதாகிய அந்தகாரம் நீங்குமோ (நீங்காது), (2) துள
க்கமிலாவிளக்கேற்றில் - சலனமில்லாத தீபத்தை யேற்றி
னால், தொலையுமிருள்-அந்தகாரம் நீங்கிவிடும், (அதுபோல
பரோக்ஷஞானத்தாற் றேகநானெனும் பிராந்தி நீங்குமா
நீங்காது அபரோக்ஷஞானமுதயமாகில் நீங்கும்) என்றவ
ரோ-என்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று.) தாஷ்டாந்த
மெஞ்சிநின்றமையின் விரித்தாம்.

*விளக்கு விளக்கு என்றது பன்மைப்பொருளில் வந்த
அடுக்கு.

தேகோகமென்னும் பிராந்திக்கேதுவாகிய அஞ்ஞா
னத்தி னசத்தாவரண மபானாவரணமென்னு மிரண்டமி
சங்களிலசத்தாவரணத்தை மாத்திரம் நிவிர்த்திக்குஞ்சத்தி
பரோக்ஷஞானத்திற்குள்ளதேயன்றி யபானாவரணத்தையு
ம் நிவிர்த்திக்குஞ் சத்தியின்மையாற் பரோக்ஷஞானத்
தாற்றேகோகப் பிராந்தி நிவிர்த்தியாகாதென்பதும் - அப
ரோக்ஷஞானத்திற்கபானாவரணத்தையும் நிவிர்த்திக்குஞ்
சத்தியுள்ளதாகலின் அபரோக்ஷஞானத்தாற் றேகோகப்
பிராந்தியங்காரணமாகிய வஞ்ஞானத்தோடு நிவிர்த்தியா
குமென்பதும் - தோன்றத் திருட்டாந்தரமாயுள்ள இருள்

விளக்கு விளக்கெனும் வசனத்தா நீங்காதெனவும-துளக்
கமிலா விளக்கேற்றினு நீங்குமெனவுங் கூறினாரென்க.

(1) எஞ்சியதாட்டாந்தரத்திலுள்ள அஞ்ஞானம் சனன
மரண சம்சார துக்கத்திற்கேதுவாக ஆத்மசொரூபத்தை
மறைத்திருத்தலின் மிகவுங்கொடியதென்பது தோன்றத்
தீட்டாந்தரத்திலுள்ள இருளைவெய்ய விருளென்றார்.

(2) எஞ்சியவுமேயப் பொருளாயுள்ள ஞானம் திடாப
ரோக்ஷ ஞானமானமையின் அஃது சலனமின்றிய ஞானமா
மென்பதுதோன்ற உவமானப்பொருளாயுள்ள தீபத்தைத்
துளக்கமிலா விளக்கென்றார்.

நெடுங்காலமான்மாவை நீங்காதவஞ்ஞான ... ம்
விடுங்காலமென்னுளோ மெய்ஞ்ஞானத்தாலெனவே(௩௫)
இ.ள்.

நெடுங்காலம்-நீண்டகாலமாக, ஆன்மாவைநீங்காத - ஆன்
மாவைவிட்டு நீங்காதிருக்கப்பட்ட, அஞ்ஞானம்-அஞ்ஞா
னமானது, மெய்ஞ்ஞானத்தால்-உண்மைஞானத்தால், வி
டுங்காலமெந்நாளோ - நீங்குகின்றகாலமெந்தக்காலமோ,
எனவே-என்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

அந்தகாரங்குகையிலாயிரநாளிருந்தாலு ... ன்
செந்தீபங்கண்டவுடன்றீர்வதுபோலென்றவரோ (௩௬)
இ.ள்.

அந்தகாரம்-இருளானது, குகையில்-மலைக்குகையில், ஆயி
ராளிருந்தாலும்-அனேககாலமாகவிருக்கிலும், செந்தீபங்
கண்டவுடன்-செவ்விதாசியதீபத்தைக்கண்ட அளவிலே,
தீர்வதுபோல்-நீங்குகின்றதுபோல (அளவில்காலமான்மா
வைவிட்டஞ்ஞானநீங்காதிருக்கிலும் ஞானமுதயமாகிய
அளவிலேநீங்கிவிடும்), என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவ

ரோ நீர், (எ-று). தாஷ்டாந்தங்கள் எஞ்சினின்றமையால்
விரித்தாம்.

கருமயோகந்தவமேகாரணமாய்நீங்கா ... .. ம
லருமையாய்ஞானம்வந்தோ அஞ்ஞானம்போமெனவே
(௩௭)

இ-ள்.

கருமம்-யாகாதிகருமங்கள், யோகம்-பிராணபந்தனாகியோ
கமுதவிய, தவமேகாரணமாய்-காயக்கிலேசாதிதவங்களே
காரணமாக, நீங்காமல்-நிவிர்த்தியாகாமல், அருமையாய்
ஞானம்வந்தோ - அடைதற்கருமையாயுள்ள ஞானமுதய
மானபின்போ, அஞ்ஞானம்-அஞ்ஞானமானது, போமெ
னவே-நிவிர்த்தியாகுமென்றநுச்சனன்கேட்க, (எ-று).

குத்துவெட்டும்படைகளினுற்கூடுமோவிருடுரக் க
உத்தமமாம்ரவியுதித்தாலோடுமிருளென்றவரோ (௩௮)

இ-ள்.

குத்துவெட்டும்படைகளினுற்-குத்துகிறதாயும் வெட்டுகிற
தாயுமுள்ள ஆயுதசாலங்களால், இருடுரக்க-அந்தகாரத்
தைப்போக்குதற்கு, கூடுமோ-ஆகுமோ, (ஆகாது) (1) உத்
தமமாம் ரவியுதித்தால்-உத்தமமான சூரியனுதயமாகில்,
ஒடுமிருள் - அந்தகாரம்நீங்கிவிடும்(அதுபோலக்கன்மாத்ரி
யோகதவங்களா லஞ்ஞான நிவிர்த்தியாகுமோ ஆகாது
ஞானமுதயமாகில் நிவிர்த்தியாகும்), என்றவரோ-என்று
கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று),

எஞ்சியதாஷ்டாந்தங்களைவிரித்தாம்.

(1) எஞ்சியதாட்டாந்தரமாயுள்ள அபரோக்ஷஞானம்
சருவதுக்கநிவிர்த்தி-பரமானந்தப்பிராப்த்திக் கேதுவான

மையின் மிகவுழுத்தமமாயுள்ளதெனும்பொருடோன்றத்தி
ருட்டாந்தரமாயுள்ள சூரியனை-உத்தமமாம் ரவியென்றார்.

அஞ்ஞானவிருடுரக்கவறியாதநல்லகன் ... .. ம
மெய்ஞ்ஞானந்தனைப்பலிக்கும்விதமெவ்வாறெனவினவ
(ருகூ)

இ-ள்.

அஞ்ஞானவிருடுரக்க-அஞ்ஞானமாகிய வந்தகாரத்தைப்
பொக்குதற்கு, அறியாத-சாமர்த்திய மில்லாத, நல்லகன்
மம்-சற்கருமங்கட்கு, மெய்ஞ்ஞானந்தனை-தத்துவஞானத்
தை, *பலிக்கும்விதம்-உதிப்பிக்குஞ்செயல், எவ்வாறென
வினவ-எங்ஙனங்கூடுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

*பலிக்கும்-என்பதில் பிரவினையையுணர்த்தும் பிவ்வி
குதிதொக்கது, பாலிக்கும்-என்றதைப்பலிக்கும் எனக்குறுக்
கல்விகாரமாகக்கொள்ளினுமமையும்-

கருமமிருவகையாங்காமியநிட்காமியமெ ... .. ன்
மிருவகையினிட்காமமேதுகாணென்றவரோ (கூய)

இ-ள்.

காமியநிட்காமியமென்று-காமியகருமமென்றும்நிட்காமிய
கருமமென்றும், கருமமிருவகையாம் - கருமமிரண்டுவகை
யாகும், இருவகையில் - இரண்டுபிரிவாகிய கருமங்களில்,
நிட்காமம்-நிட்காமியகன்மமானது, ஏது-ஞானத்தையுதி
ப்பித்தற்குக்காரணமாகும், காணென்றவரோ-நீயறிவாயாக
வென்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

கருமமேகாரணமாய்க்கட்டுரைத்தீர்வ்வுல ... .. கை
யொருவும்வகையையெனக்கோதென்றடிபணிய (கூக)

இ ள்.

கருமமேகாரணமாய்-நிட்காமியகருமமே (ஞானத்தையுதி
ப்பித்தற்குக்) காரணமென்று, கட்டுரைத்தீர்-உருகிபெறவ
ருளிச்செய்தீர் (அதுபொருந்தும்) (1) இவ்வுலகை-பிரத்தி
யக்ஷமாகிய விவ்வுலகத்தினின்றும், ஒருவும்வகையை-யா
னீங்குகின் றவிதத்தை, எனக்கு-அடியேனுக்கு, ஒதென்ற
டிபணிய-கூறியருளவேண்டுமென்று திருவடியிலருச்சுன
ன் நமஸ்கரிக்க, (எ-று).

(I) உலகின்-என்றபாலதாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபு
உலகையென இரண்டாவதனுருபாகமயங்கிற்று.

இந்திரஜாலம்போலவிவ்வுலகைநம்மிடத்தி ற்
றந்திரமாய்த்தோற்றுவித்தோஞ்சத்தியமலவென்றவரோ
(கூஉ)

இ ள்.

இந்திரஜாலம் போல-அற்புதங்களைக்காட்டு மிந்திரஜாலவி
த்தையைப்போல, இவ்வுலகை-இந்தப்பிரபஞ்சத்தை, நம்மி
டத்தில் - பிரம சொரூபமாகிய நம்மிடத்தில், தந்திரமாய்-
அலங்காரமாக, தோற்றுவித்தோம்-தோன்றும்படி செய்வி
த்தோம், (1) சத்தியமலவென்றவரோ - இதுஎதார்த்தமல்ல
வென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

(1) இந்திரஜாலத்தாற்றோன்றிய யானே முதலிய மிருக
ங்கடன்களைச்சூழ்ந்ததாகக் கண்டச்சமுற்றிவை கட்ககப்
படாது நீங்கவேண்டுமென்றெண்ணிய பிராந்தனிலைவகளி
ந்திரஜாலத்தாற்றோன்றிய பொய் மிருகங்களென்றறிதலே
அவைகளினின்றும் நீங்கிய தாகுமெனல்போல்மாயையாற்
றோன்றிய விவ்வுலகைமித்தையென்றறிதலே யிவ்வுலகினி
ன்றும்நீங்கியதாகுமென்பதுதோன்றச்சத்தியமலவென்றார்

மித்தையெனுஞ்சகத்துநின்பால்விளங்குமோவெனவினவ
சுத்திதனிலேரசிதந்தோன்றுதல்போலென்றவரோ (காந)

இள்.

மித்தையெனுஞ்சகத்து-பொய்யென்றுசொல்லப்பட்டபிர
பஞ்சமானது, நின்பால்-சத்தியமாகியஉம்மிடத்தில், விள
ங்குமோவெனவினவ-தோன்றுமோவென்றருச்சுனன் கே
ட்க, சுத்திதனிலே-(சத்தியமாயுள்ள) கிளிஞ்சியினிடத்தி
லே, ரசிதம்-(மித்தையாயுள்ள) வெள்ளியானது, தோன்
றுதல்போல்-தோன்றுகிறதுபோல (சத்தியமாயுள்ளநம்மி
டத்தின்மித்தையாயுள்ளபிரபஞ்சந்தோன்றியதாம், என்ற
வரோ-என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

அயல்வெள்ளிசுத்தியின்மேலாரோபிதங்கூடு
மியலுள்ளசகமுமுன்வேறிருந்ததுமுண்டோவெனவே
(காச)

இ-ள்.

அயல்வெள்ளி-அன்னியமாயுள்ளவெள்ளியானது, சுத்தியி
ன்மேல்-(சத்தியவஸ்துக்குானஜன்யசமஸ்காராதிகேதாத்
தால்) கிளிஞ்சியினிடத்து, ஆரோபிதங்கூடு-ஆரோபித
மாகத்தோன்றுதல்பொருந்தும் (அதுபோல்) இயலுள்ள
ஜகமும்-இயல்பாயுள்ள பிரபஞ்சமும், முன்-சிருஷ்டிக்குப்
பூர்வம், வேறிருந்ததுமுண்டோ-மித்தையாப்பிரபஞ்சத்து
க்கு அன்னியமாகவிருந்ததுமுளதோ, எனவே-என்றருச்
சுனன் கேட்க, (எ-று).

மனமயக்கம்பிடிக்கிலில்லாவஸ்துவுந்தோன்றிடுமது வோ
கனவில்விண்ணிற்றன்பறக்கக்கண்டதுபோலென்றவரோ
(காந)

இ-ள்.

மனமயக்கம்பிடிக்கில்-மனம்பிராந்தியையடையில் இல்லா
வஸ்துவந்தோன்றிடும் - இல்லாதபதார்த்தங்களும்தோன்
றும், அதுவோ-ஆஃதெங்கனமெனின், கனவில்- சொற்பன
த்தில், விண்ணில்-ஆகாயத்தில், தான்பறக்க-(முன்னம்பற
வாதிருக்கப்பட்ட) தான்பறந்து செல்வதாக, கண்டது
போல்-பார்த்தல்போல (பிரபஞ்சமுன்னில்லாததாயிருக்கி
னும் அஞ்ஞானதோடத்தாலாரோபிதமாகத்தோன்றவுங்
கூடும், என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).
எஞ்சியதாஷ்டாந்தம்விரிக்கப்பட்டது.

கனவுபோற்பிரபஞ்சமென்றீர்கண்விழித்தாற்கனவு
பொய்யாம்]
வினவுசகந்தினமுமெய்யாய்விளங்குவதென்சொல்லுமென
(கூரா)

இ-ள்.

(*) கனவுபோற்பிரபஞ்சமென்றீர் - சொற்பனத்தைப்
போலப்பிரபஞ்சமு(மித்தை)யென்றுகூறினீர், கண்விழித்
தால்-கண்விழித்தலாகிய சாக்கிரத்துக்கு வந்த மாத்திரத்
தில், கனவு பொய்யாம்-சொற்பனமித்தையாய் விடுகிறது
(அங்ஙனமின்றி) வினவுசகம்-சொற்பனசமானமாக விவ
கரிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமானது, தினமும்-நாள்தோறும்,
மெய்யாய்விளங்குவது-சத்தியமாக விளங்கிக்கொண்டிருப்
பது, என்சொல்லுமென-எதனாலேகூறியருளவேண்டுமென்
றருச்சுனன்கேட்க (எ-று)

(*) கனவுபோற்பிரபஞ்சமென்றுபகவவான் கூறியிருப்
பதுபோலவே - கைவல்லியநவநீதத்தில். “காண்பவெல்
லாஞ்-சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன் ஞானியா
வான்”. எனக்கூறியிருப்பதுகாண்க.

மெய்யாகவிளங்குவதுமெய்ஞ்ஞானம்வருமளவு ம்
பொய்யாம்பின்கனவதுபோற்போதம்வரினென்றவரோ
(சுஎ)

இ-ள்.

மெய்யாக-(பிரபஞ்சஞ்) சத்தியமாக, விளங்குவது-விளங்
கிக்கொண்டிருப்பது, * மெய்ஞ்ஞானம் வருமளவும் - தத்
துவஞானமுதயமாகும் பரியந்தமும், போதம்வரில் - தத்
துவஞானமுதயமாகில், பின்-பிற்பாடு, கனவதுபோல்-
சொற்பனமித்தையாவது போல, பொய்யாம்-பிரபஞ்சமு
மித்தையாய்விடும், என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோ
நீர், (எறு).

(*) சுகந்தினமுமெய்யாக விளங்குவதெதனென்னுங்
கடாவிற்குமெய்ஞ்ஞானம் வருமளவுமென்றமையால்மெய்
ஞ்ஞானமுதயமாதற்குப் பூர்வமுள்ள அஞ்ஞானமே பிர
பஞ்ச மெய்யாக விளங்குகிறதற்குக் காரணமென்பது
விடையென ஓகித்துணர்க.

முன்புகண்டகனவுபொய்யாமொழிசாக்கிரம்போல
வென்றீர்]
பின்புமுத்தித் திசையடைந்தும்பிரபஞ்சநிற்பதெனவே
(சுஅ)

இ-ள்.

மொழிசாக்கிரம்-(ஸ்திரமென்றுசொல்லத்தக்க)சாக்கிராவ
த்தையில், முன்புகண்ட - பூர்வங்கண்ட, கனவு- (அஸ்திர
மாகியசொற்பனம், பொய்யாம் போல-மித்தையாவது போ
ல(ஞானசாக்கிரத்தில்பிரபஞ்சமு) மித்தையாய்விடும், என்
றீர்-என்றுகூறியருளினீர், பின்புமுத்தித்திசையடைந்தும்
மோகநிலைமையடைந்த பிற்பாடும், பிரபஞ்சநிற்பது-
பிரபஞ்சந்தோன்றிக்கொண்டிருப்பது, ஏதெனவே-எதன
ென்றருள்கனன்கேட்க, (எ-று).

தெரிந்தவர்க்குத்தோற்றுவதுதெத்தபடம்போல்வ

பரந்தசகங்காரியத்திற்பயன்படாதென்றவரோ தல்லாற்]
(சூகூ)

இ-ள்.

தெரிந்தவர்க்கு (சொரூபத்தை) யறிந்தவர்க்கு, தோற்று வது-தோற்றுவதாகிய, பரந்தசகம் - (நாமரூபாத்மகமாக) விரிந்துள்ள பிரபஞ்சமானது, தெத்தபடம்-(அக்கினியினு) லெரிந்த வஸ்திரம், போல்வதல்லால்-போன்றதாகுமேயல் லாமல், காரியத்தில் - (பந்தமுதலிய) காரியங்களைத் தரு தற்கு, பயன்யடாதென்றவரோ - உபயோகப்படாதென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

(1) அக்கினியினுலெரிந்த வஸ்திரம் வஸ்திரம்போற்றோ ன்றுதன் மாத்திரமேயன்றிக் குளிர்நீக்குதன் முதலிய காரி யங்கட்குபயோக மாகாததுபோல ஞானிகட்குப் பிரமாத் தைமக்கிய ஞானத்தால்வாதமாகிய பிரபஞ்சம் நாமரூபாத் மகமாகத் தோன்றுதன்மாத்திரமேயன்றிப் பந்தமுதலிய காரியங்களைத் தருதற் கேதுவாகாமைப்பின் காரியத்திற் பயன்படாதென்றார்.

கன்மவினையஞ்ஞானங்கடந்துமதன்காரியமா ம்
புன்மையுறுமெய்யுடனேபோகாததெனவே (எய)

இ-ள்.

கன்மம்-ஆகாமிய சஞ்சித கன்மங்களும், வினை-வஞ்சிக்கு மியஸ்பிணையுடைய, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமும், கடந் தும்-நீங்கியும், அதன்காரியமாம்-அவ்வஞ்ஞான காரியமா கிய, புன்மையுறுமெய் - இழிவுபொருந்திய சரீரமானது, உடனே-கன்மமும்அஞ்ஞானமுநீங்கிய அந்த உத்தரக்ஷண மே, போகாததெனவே - நீங்காததெனலென் றருச்சு னன் கேட்க, (எ-று). கன்மவினையென்னும் பதங்கட்கு

ஆகாமியசஞ்சித கன்மங்களாகிய வினைகளும் - எனப்பொருள் கூறுவதுமுள.

வெட்டவிழுமரம்பசந்துவிளங்குதல்போற்சிலகால
நட்டகன்மமாய்ந்துமங்கநடித்திடுங்காணென்றவரோ (எக)

இ-ள்.

வெட்டவிழுமரம்- (ஒருவரால்) வெட்டப்பட்டு விழுந்த
மரமானது, பசந்து விளங்குதல்போல்-பசுமையாகச் (செசு
ற்பேரம்) விளங்கிக்கொண்டிருத்தல்போல, நட்டகன்ம
மாய்ந்தும்- (தான்) செய்துள்ள கன்மநசித்தும், அங்கம்-
(அதன்காரியமாகிய) சரீரம், நடித்திடும்-நடமாடிக்கொண்
டிருக்கும், காணென்றவரோ-நீயறிவாயாகவென்று கூறி
யருளியவரோநீர், (எ-று).

சென்மம்போய்முத்தியினைச்சேரச்சிலரிருக்க
தொன்மையான்மாப்பலவேசொரூபம்பகருமென (எஉ)

இ-ள்.

சென்மம்போய்-சன்மமானதுநீங்கி, முத்தியினை-மோகூழ்த்
தை, சேர- (சில) ரடைய, சிலரிருக்க-சில(ரடையாமற்பந்த
முடையராயிருக்கக்காணப்படுகின்றமையால், தொன்மை-
பழமையாயுள்ள, ஆன்மாப்பலவே-ஆன்மாஅனேகமோ,
சொரூபம் பகருமென - ஆன்மாவின் சொரூபத்தைக் கூற
வேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

சிலர் என்றது முன்னருஞ்சென்றியையும், பந்தமென்றது
அவாய்நிலையான்வந்தது.

பிரமமென்றுமீசனென்றும்பெருகுபலசீவரென்
முராமயக்கமலதான்மாவொருவனென்றவரோ (எங்)

இ ள்.

பிரமென்றும்-(குணரகிதமாயுள்ள,) பிரமமென்றும், ஈச
னென்றும்-சர்வக்கிஞத்துவாதிசுணவிசிட்டாயுள்ள ஈஸ்
வரனென்றும், பெருகு-(கிஞ்சிக்கிஞத்துவாதிசுணங்க)ணி
றைந்துள்ள, பலசீவரென்றும் - அனேகசீவர்களென்றும்,
உரை-(வேறுபடுத்தி) ச்சொல்வது, மயக்கமலது-பிராந்தி
யேயல்லாமல்(எதார்த்தமல்ல), ஆன்மாவொருவனே-ஆத்
மாவொருவனெனலே (எதார்த்தம்), என்றவரோ-என்று
கூறியருளியவரோநீர், (எ-று). உரை-முதனிலைத்தொழிற்
பெயர்.

ஏகந்தானான்மாவெனும்வகையேமெய்யா ... ..
லாகந்தோறும்பலவாயமர்ந்ததென்னோசொல்லுமென ... ..
(எசு)

இ-ள்.

ஆன்மா-ஆன்மாவானது, ஏகந்தான்-ஒன்றே, எனும்வகை
யே-என்றுகூறும்விதமே, மெய்யானால்-சத்தியமானால், ஆ
கந்தோறும்-சரீரங்கள்யாவற்றிலும், பலவாய்-பலவான்மாக்
களாக, அமர்ந்ததென்னோ-பொருந்தியிருப்பதென்னையோ,
சொல்லுமென - கூறியருளவேண்டுமென் றருச்சுனன் கே
ட்க, (எ-று).

தோறும்என்றது பன்மைப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல்

பலகடத்திற்சலத்துாடுபானுவிம்பந்தோன்றுதல்போற்
றொலேவில்புத்திதொறுமான்மாத்தோன்றுதல்காணென்ற
[வரோ (எடு)

இ-ள்.

பலகடத்தில் - பலகடங்களிலுள்ள, சலத்துாடு - சலங்களி
லுள், பானுவிம்பம் - சூரியவிம்பமானது, தோன்றுதல்

போல்-(பலவாகப்பிரதிபலித்து) த்தோன்றுகிறதுபோல,
தொலைவில்புத்திதொறும் - அளவில்லாத புத்திகள்தோ
றும், ஆன்மா-(ஏகமாயுள்ள) ஆன்மாவானது, தோன்று
தல்-(பலவான்மாக்களாகத்)தோன்றுகிறது, காண்-நீதெரி
ந்துகொள்வாயாக, என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோ
நீர், (எ-று).

ஆதித்தன்போலான்மாவளவில்புத்திதொறுந்தோன்றிற்
சாதிக்குமுத்தியெவர்தமக்கதனைச்சாற்றுமென (எ-று)

இ-ள்.

ஆதித்தன்போல்-(ஒன்றுயிருந்தும் உபாதிவசத்தாற்பலவா
கத்தோன்றுகின்ற சூரியனைப்போல, ஆன்மா-ஏகமாயுள்ள
ஆன்மாவானது, அளவில்புத்திதொறும்-அளவில்லாதபுத்
திகளாகியவுபாதிக்கேடோறும், தோன்றில்-பலவாகத்தோன்
றுமேயானால், சாதிக்குமுத்தி - அப்பியாசித்தடையத்தக்க
மோட்சமானது, எவர்தமக்கு - எவர்கட்கு, அதனைச்சா
ற்றுமென - அதனைக்கூறியருள வேண்டுமென்றருச்சுனன்
கேட்க, (எ-று).

பந்தமுத்திதானுமந்தப்பரந்தபுத்திதனக்கே யா
மந்தவிம்பந்தனக்கிலையென்றறிவுவரச்சொன்னவரோ (எ-று)

இ-ள்.

(1) பந்தமுத்திதானும்-பந்தமோஷமென்பதும், அந்த-
முற்கூறிய, *பரந்தபுத்திதனக்கேயாம்- (விடயங்களிற் பர
விய) புத்திக்கேயாகும், அந்தவிம்பந்தனக்கு-அழகியவிம்ப
சொருபமாகிய ஆத்மாவிற்கு, இலையென்று-பந்தமுத்தியி
ல்லையென்று, அறிவு வரச்சொன்னவரோ-ஞானமுதயமா
கும்படிசொல்லியருளியவரோ நீர், (எ-று).

(1) பந்தமுமுத்தியும்புத்திக்கேயன்றி அந்தவிம்பந்தனக்
கீகேயென்றுபகவான்கூறியிருப்பதுபோலவே, வாசிட்டத்
தில், “துங்கமெய்யுணர்வாய்ப் பந்தமற்றிருந்துந்தொடர்
புதுபந்தமுண்டென்று பங்கமுற்றயரேலமலமாயழியாப்
பரம்பொருள்பந்தமுற்றிடுமோ”, எம்-“அந்தமற்றொன்றாய்
விகற்ப மற்றறிவாயழிவினாப் பரம்பொருளிருக்கப் பந்த
முற்றவரார் முத்தி பெற்றவரார்பாவனை விகற்பமேயனைத்
துஞ்சிந்தனைவிரிவுபந்தமாமதனைத்தீர்ந்திடன்முத்தியாம்”,
எம்-அருளிச் செய்திருப்பதுகாண்க

பரமேகமாயுமதிற்பலசீவரேதென வே
யொருகடலிற்பலகுமிழியுதிப்பதுபோலென்றவரோ (எஅ)

இ-ள்.

பரமேகமாயும்-பிரமம்ஒருதன்மையதாகவிருந்தும், அதில்-
அப்பிரமத்தில், பலசீவர்-பலதன்மையவானசீவர்கள், எ.தெ
னவே-தோன்றுகின்றதெங்ஙன மென்றருச்சுனன் கேட்க,
ஒருகடவில்-ஒருதன்மையதானசமுத்திரத்தில், பலகுமிழி
பலதன்மையவான புற்புதாதிபேனதரங்கங்கள், உதிப்பது
போல்-(காற்றின் செயலாற்)ஒருன்னுவதுபோல, (ஒரு தன்
மையதானபிரமத்திற் பலதன்மையவான சீவர்கள் கன்மச்
செயலாற்றொன்றுவார்கள்)என்றவரோ-என்றுகூறியருளி
யவரோகீர், (எ-று).

குமிழிஎன்றதனால் அதற்கினமாயுள்ள பேன தரங்கங்களை
யும் வருவித்தாம்.

சிவனதுதானென்றுஞ்சேரும்பிரமமென் று
யாவதுவோபேரின்பமாங்கதெனக்கோதுமென (எகூ)

இ ள்.

சீவன்-சீவனே, தானென்றும் - தனது சொருபமென்றும்,
அது-அச்சீவனானது, *பிரமம்-பிரமத்தை, சேருமென்றும்-
அடையுமென்றும்(சிலர்கூறுகின்றபடி), ஆவதுவோ-ஆகி
ன்றதுவோ, பேரீன்பம்-பிரமானந்தம், அதெனக்கு-அப்பிர
மானந்த(முதயமாகும்விதத்தை)யடியேனுக்கு, ஒதுமென-
அனுக்கிரகம் பண்ண வேண்டிமென்றருச்சுனன் கேட்க,
(எ-று). ஆங்கு-அசை

(*) பிரமம்-என்பதில்சாரியையும்இரண்டனுருபுந்தொக்
கன.

ஏகம்பிரமமிரண்டிலைவேறும

சோகமுறும்பேதமறிற்றோன்றும்இன்பமென்றவரோ (அம்)

இ-ள்.

*ஏகம்பிரமம்-பிரமமொன்றேயாகும், இரண்டிலை.

(சுசாதி-விசாதி-சுவகதபேதமாகிய) துவிதங்களில்லை, நீ-
(ஆன்மாவாகிய)நீ, வேறுமல-பிரமத்துக்கன்னியமுமல்ல,
சோகமுறும் - துக்கத்தைப்பொருந்துவதற் கேதுவாகிய,
பேதமறிதல்-(2) பேதப்பிராந்தி-நீங்குமேயாகில், இன்பம்-
பிரமானந்தமானது, தோன்றுமென்றவரோ-(சுயமாகவே)
உதயமாகுமென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

* ஏகம்பிரமமிரண்டிலை யெனப்பகவான் கூறியிருப்பது
பொலவே-வாசிபட்டத்தில்- “பொருகடலிற்றினைமுதலாய்ப்
பிறந்தவெல்லாம் புனலாகினிளங்காமற் புழுதியாமோ-
வொருபொருளாம் பிரமமாத்திரமேயல்லாது பயமெனுங்
கற்பனைப்பேரொன்றுமில்லை - பெரியிடத்திற் குறிமாத்திர
மேயல்லாவிண்ணுண் டோவவ்வகைபோலென்று மொன்
றும்”-எனவும்-வேதாந்தசூடாமணியில்- “சுருதியினுன்க

மே வாத்து விதமென்னுஞ் சொற்கிடை யுளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக்கயிக்க மரிதினுணரேவவென்னுமிடைச் சொற்குத்தேற்ற மத்துவிதமெனு மொழிக்குத்துவித விலக்கா கக்-ஊதுபொருள் வருதலினாலிம்முறையேமாயகற்பனைகள் கடந்து நிரவயமாகியென்றுந்-திரிதவீல்கின்மயமாசுமொரு பிரமந்தனக்குத்தெரித்த சுவகதமுதலாயின மூன்றுமிலே யே” -எனவும்-பிரமகீதை-௧௨-வது கடவல்லியோடு சுவே தாச்சுவதரவுப ிடதார்த்தங்களுரைத் தவத்தியாயத்திற்- “பரம்பரனை - யல்லாதொன்றுமில்லை யெனவனுபவத்தா லகத்துணர்-வல்லார்தமக்குப்பேரின் பம்வடிவாய் மொழியு மாமறைதான்”-எனவுங்கூறியிருப்பது காண்க.

(2) பேதப்பிராந்தியினிலக்கணத்தையும், அப்பிராந்தி நிவிர்த்தியாதற்குரிய திருட்டந்த சகிதமாகிய விசாரங்க ளையும்அறிய விரும்பில் விசாரசந்திரோதயம். கூ-வது கலை யிற்காண்க.

சீவபேதம்போமோ சித்தொன்றாமோவென. வே
யாவன்மனமறுஞ்சுமுத்தியவத்தையிற் பாரொன்றவரோ
(அக)

இ-ள்.

சீவபேதம்போமோ-சீவத்துவாதிபேதங்கணீங்குமோ, சித் தொன்றாமோவெனவே-ஒன்றாகிய சின்மாத்திரசொருபமா குமோவென்றருச்சுனன் கேட்க, ஆவல்மனம்-விடயங்களி லிச்சையுள்ளமனமானது, அறுஞ்சுமுத்தியவத்தையில்-கெ ட்டுப்போகாநின்ற சுமுத்தி (1) யவத்தையில், பாரொன்றவ ரோ-பார்ப்பாயென்றுகூறியருளியவரோ நீர், (எறு).

(1) அவத்தையென்பதுகாலம்.

பேதமலவிவ்வுலகம்பிரமமயமென்றறிந்து
பூதமயமாய்த்தோற்றல்போகாததேதெனவே
ம்
(அஉ)

இ.ள்.

இவ்வுலகம்-இந்தப்பிரபஞ்சமானது, பேதமல - (பிரமத்துக்கு) வேறல்ல, பிரம *மயமென்றறிந்தும் - பிரமசொருபமேயென்றறிந்திருந்தும், பூதமயமாய்த் தோற்றல்-பஞ்சபூதமயமாகத்தோற்றுதல், போகாததேதெனவே - நீங்காததுயாகினாலென்றருச்சுனன் கேட்க, (எறு).

(*)மயமென்றதில்-தேற்றேகாரம்விகாரத்தாற்றொக்கது

(†) இருந்தும் என்றதிலுள்ள உம்மைஉயர்வுசிறப்புப்பொருளது.

கானலைநீரென்றோடிக்கண்டவர்க்குத் தீர்ந்தபின்னு ம்
வானுலவுநீராகிவயங்குதல்போலென்றவரோ (அங்)

இ.ள்.

கானலைநீரென்றோடி-பேய்த்தேரினைச்சலமெனக்கருதிச்சென்று, கண்டவர்க்கு-(இதுசலமல்லபேய்த்தேரென்றறிந்தவர்க்கு) தீர்ந்தபின்னும்-சலமென்னும்பிராந்தி) நீங்கியபின்னரும், உலவு-செல்லுகின்ற, வான்-சிரேஷ்டம் பொருந்திய, நீராகி-சலம்போலாகி, வயங்குதல்போல்-(பேய்த்தேர்)தோன்றுதல்போல, (பிரபஞ்சத்தைப்பிரமமயமாகவந்திருக்கின்றும் பஞ்சபூதமயமாகத்தோற்றிக் கொண்டிருக்கும், என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோநீர், (எறு).

எஞ்சியசாட்டாந்தரத்தை விரித்தாம் - பிராந்தி என்றது அவாய்நிலையான்வந்தது.

அறிவானுநல்லறிவுமறியப்படும்பொருளு ம்
பிறிவாய்முன்னுயிருத்தல்போதமலவே வெனவே (அச)

இ-ள்.

அறிவானும்-ஞாநிநுவும், நல்லறிவும்-நன்மையாகியஞானமும், அறியப்படும்பொருளும் - அறியப்படுவதாகியஞேயமும், பிறிவாய்-வெவ்வேறாய், மூன்றாயிருத்தல் - திரிபுடியாகவிருக்கின்றது, பேதமல்லவாவெனவே - (ஒன்றேபொருளென்னுமத்துவிதசித்தாந்தத்திற்கு) விரோதமல்லவாவென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

சொற்பனத்திற்றனித்தொருவன்றோற்றம்வேறில்லையங்கே
கற்பனையாம்பொருளறிவுகாண்பவன்போலென்றவரோ
(அரு)

இ-ள்.

தனித்தொருவன் - தனித்துநித்திரைபண்ணாநின்றவொருவனது, சொற்பனத்தில்-சொற்பனாவஸ்தையில், தோற்றம்- (தோன்றாநின்றதிரிபுடித்) தோற்றங்கள், அங்கேபோல - அச்சொற்பனாவஸ்தையிற்(சொற்பனதிருஷ்டாவுக்கன்னியமாகவில்லாதன) போல, கற்பனையாம்பொய்யாகிய, பொருள்-ஞேயமும், அறிவு - ஞானமும், காண்பவன் - ஞாநிநுவும், வேறில்லையென்றவரோ-சாக்ஷிசைதன்னியத்துக்கன்னியமாகவில்லையென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

கற்பனையாம்பேதங்கள் காணாமற்போம்வகையைய
விற்பனமாயானறியவிளம்புமெனவேவணங்க
(அகா)

இ-ள்.

கற்பனையாம்பேதங்கள் - பொய்யாகிய திரிபுடிப்பேதங்கள், காணாமற்போம்வகையை - தோன்றாமற் போகின்றவிதத்தை, விற்பனமாய்-சுருதி, யுத்தி, யனுபவமாக, யானறிய-

அடியேனறியும்பொருட்டு, விளம்புமெனவே - அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்பதாக, வணங்க - அருச்சுனன் நமஸ்கரித்துவினவ, (எறு).

தூரியமாயோகத்தாற்றாயமனம்லயமா னு
லரியமுவகைவிகற்பமழியுமென்றுசொன்னவரோ (அஎ)

இ.ள்.

தூரியமாம்-தூரியாவத்தையையடைதற்கேதுவாகிய,யோகத்தால்-[(*)லயம், (+) விசேஷம், (‡) கஷாயம் (§) ரசாஸ்வாதமென்னும் நான்கு பிரதிபந்தங்களுமின்றித் தியானிக்கின்ற] நிதித்தியாசனத்தால், தூயமனம் - பரிசுத்தமாகிய சாத்வீக மனதும், லயமானால் - பிரமசொருபாகாரமாகவொடுங்குமானால், அரியமுவகைவிகற்பம்-நீங்குதற்கருமையாயுள்ள (||) திரிபுடிவிகற்பங்கள், அழியுமென்று -தோற்றமின்றிக்கெடுமென்று, சொன்னவரோ - சொல்லியருளியவரோ நீர், (எ-று).

(*) தியானநிமித்தம் விடயங்களினின்றுந் திருப்பப்பட்ட மனது தியானத்திற் பிரவருத்தியாது வெகுநாட்பழகிய சுழுத்திப்பழக்கத்தாற் சுழுத்தியிற்செல்வதுலயமாம்.

(+) லயத்துக்குக்காரணமாகிய நித்திராசேட மசேரணமதிகபோசனஞ் சரீரசிரமமென்னும்நான்கிற்குறைவற நித்திராசெய்தலா நித்திராசேடத்தையும் - முன்புசித்த அன்னமுதலியவை சேரணிக்கும்பரியந்தம்போசனஞ்செய்யாதிருந்த லற்பபோசனஞ்செய்குதன் முதலியவேதுக்களா லசேரணத்தையும் மதிகபோசனத்தையும்-அலைச்சல் முதலியதொழில்களின் நியிருத்தலாற்சரீரசிரமத்தையும்-கீக்குவித்தலாலேனும் - அல்லது பிரானுயாமத்தாலேனும் - லயத்தினின்றுந் திருப்பப்பட்ட மனது தினந்தோறும் பழகிய சாக்கிரமஸ்காரத்தாற் சத்தாதி விடயங்களையும் விடயபோசங்களையும் கருதியவைக ற்பிரவருத்திப்பதே விசேஷமாம்.

(§) சத்தமுதவிய போக்கியவிடயங்களின் அசத்தாதிவி
லக்கணங்களையு மவைகளையடைதலால் வருந்துக்கங்களை
யும் - பிரமத்தின் சச்சிதானந்த விலக்கணங்களையுமதனை
யடைதலால் வரும் பரமசுகத்தையும் சிந்தித்துப்பார்க்கு
தலாலேனும்-அல்லது சாக்கிரசொற்பனங்கள் சுபூத்தியிவி
ல்லாதனபோல அசத்து ரூபமாகிய போக்கியவிடயங்கள்
சத்துரூபமாகிய பிரமத்திலில்லையென்பார்க்கின்ற வாத
திருட்டியினாலேனும் - அல்லது விடயங்கள் தோணினுஞ்
சொற்பனஞ் சுத்திகாரசித்தம்போற் பொய்யெனப்பார்க்கு
மித்தையா திருஷ்டியினாலேனும்-அல்லது நானாவிதபேன
தரங்கபுற்புத்திவலைகளைத்தையுஞ் சலமயமாகப் பார்க்கு
தல்போல நானாவிதபேதபோக்கிய வஸ்துக்களாகிய திரிசி
யங்களைத்தையு மகண்டேகாசப்பிரமமாகிய தனதுசொ
ரூபமாகவே பார்க்கின்ற தன்மய திருட்டியினாலேனும் -
அடிக்கடியுதயமாகின்ற சகலவிசேஷங்களையுஞ் சாக்கிர
தையாயிருந்து நாசஞ்செய்து திருப்பப்பட்டமனது பின்ன
ரும்லயவிசேஷங்களிற்செல்லுமாயினதனை நிரோதித்துத்
தியானம்பண்ணும்போதம்மனது தீவிரராகத்து வேஷாதி
வாசனையினுற் றுக்கங்களின் மூழ்கிச் சமாதியிற்போலே
காக்கிரமா யிருத்தலே கஷாயமாம்.

(§) கஷாயத்தை யிதுவேசமாதி யெனப்பிரமிக்காமல்
விவேகபுத்தியாற் சூட்சுமமாகப்பார்த்து விசேஷபரிவீர்த்
திக்குக் கூறியவுபாயங்களா னிவிர்த்தித்துத் தியானஞ்
செய்து வருங்காற் சமாதியாரம்பத்திற் சவிகற்பமாகவுதி
கின்ற ஆனந்தானுபவத்தை யிதுவேபரமானந்தானுபவ
மென்றவ்வானந்தத்திற்றானே மனது மூழ்கியிருத்தல்
ரசாஸ்வாதமாம்.

(வினா)-ரசாஸ்வாதத்தையும் பிரதிபந்தமாகக்கூறியதென்
னையெனின்-

(விடை)-ரசாஸ்வாதமென்னும் விகற்பசகிதமாகிய ஆனந்தமானது இதுவே பரமானந்தமென மனதுமுழங்கி மேலான நிருவிகற்பமாகிய ஆனந்தத்தை யடைய விரும்பாதிருத்தற்கேதுவாயிருத்தலின் பிரதிபந்தமெனக் கூறியதென்க.

(வினா)-நிருவிகற்பமாகிய பரமானந்தமெங்ஙன மனுபவிக் கக்கூடுமெனில்.

(விடை)-ரசாஸ்வாதத்திற்குள்ளே நின்றவிடாமல் விவேகத்தால் நீங்கித் - தயிலதாராபோல நிரந்தரம் நெடுங்காலம் நேயத்தோடு லயமுதலியபிரதிபந்தங்களின்றித்தியானிக்கின்ற தியானாப்பியாச பலத்தினாலு மீஸ்வரகிருபையினாலுந் தியானமும்தியானிக்கின்ற புருடனுமிழந்து தியானவஸ்துவாகிய பிரமசொருபமாத்திரமாகச் சேடித்துள்ள நிருவிகற்பசமாதியையடைந்து அதுவும் லயமோகசாயமோவென மயங்கி நிலைபெயர்ந்து விடாமற்றிரமாகநிற்கின்ற சமாதியப்பியாசத்தால் மனதுபரிபூரண பரப்பிரமசொருபத்திற் பாலிற்கலந்த சலம்போலகண்டே கரசமாகக்கலந்து விசிராந்தியடையிற் சூட்சுமமாகச்சாந்தியடைந்துள்ள அம்மனோ விருத்தியில் நிருவிகற்ப பரமானந்த மாவிற்பவிக் கப்பட்டனுபவிக் கக்கூடுமென்க.

(||) திரிபுடிவிகற்பம் பதிநான்கு விதமாம் - இவைகளை யறிய விரும்பில் விசாரசாகரம் - ௫-வது தரங்கத்தினும் விசாரசந்திரோதயம் - ௫-வது கலையினும் - பதார்த்தமஞ்சூசா - ௫-வது பதார்த்தவருணனையினும் பாலபோதம் ௫-வது உபதேசத்தினுங்காண்க.

திரிபுடியென்பது-மூன்றுமோர்காலத்துச் சேர்ந்திருப்பனவாயும் மூன்றிலொன்றில்லாத காலத்து மற்றிரண்டு

மில்லாதனவாயு - முள்ளனவேவையோ அவைகட்டுத்திரி
புடியென்று பெயர்-ஞாதிருஞானம் - ஞேயமாகிய மூன்று
மோர்காலத்துச்சேர்ந்திருப்பனவாயும் - மூன்றிலொன்றில்
லாதகாலத்துமற்றிரண்டுமில்லாதனவாயுமிருப்பதையுய்த்
துணர்க.

சிறந்திருக்குமான்மாவஞ்செகமெல்லாநிறைந்திருந் து
மறைந்தெனக்குத்தோன்றாதவகையேதுசொல்லுமென
(அஅ)

இ-ள்.

சிறந்திருக்குமான்மாவும் - (திரிபுடி ரகிதமாய்ச்) சிறப்புற்றி
ராரின்ற பரமாத்மாவும், செகமெல்லாம்- பிரபஞ்சமெல்
லாவற்றினும், நிறைந்திருந்தும் - நிறைவுற்றிருந்தும், என
க்கு- அடியேனுக்கு, மறைந்து - மறைவுற்று, தோன்றாத-
விளங்காதிருக்கின்ற, வகையேது - விதம்யாதினால், சொல்
லுமென - அதனைக்கூறியருள் வேண்டுமென்றருச்சுனன்
கேட்க, (எ-று). உம்மையிரண்டனுள் முன்னையது உய
ர்வுசிறப்பு - பின்னையது - ஆக்கம்.

சத்துச்சித்தானந்தந்தான்மூன்றுமதனுட னே
யொத்துற்றுநாமவுருவஞ்சகமாகி (அக)

இ-ள்.

சத்துச்சித்தானந்தமூன்றும் - அஸ்திபாதிப்பிரியமென்னு
மூன்றிலக்கணங்களும்(பொருந்திய); அதனுடனே - அப்
பிரமத்துடனே, நாமவுருவம் - நாமரூபமாகிய விரண்டும்,
ஒத்துற்று - சேர்ந்து - சகமாகி - பிரபஞ்சமாகி, (எ-று).
தான் - அசை.

இருக்கையினிற்றோன்றாதிவைமூன்றும்பிரமமெ ன
மரிக்கில்வரும்பின்னிரண்டுமரிசகமென்றுரைத்தவரோ
(கூடு)

இ-ள்.

இருக்கையினில்-இருக்குன்றபடியால், தோன்றாது - (ஆத்
மா). விளங்கமாட்டாது, இவைமூன்றும் (சச்சிதானந்தமா
கிய) இவைகள்மூன்றும், பிரமமென - பிரமவிலக்கணமெ
னவும், பின்னிரண்டும் - பிற்கூறிய நாமரூபமாகியவிரண்
டும், மரிசுகமென்று - கெட்டுப்போகாநின்றபிரபஞ்சவிலக்
கணமெனவும், ஸ்மரிக்கில்-சிந்திக்கில், வரும்-(உனக்குஆன்
மாவிளங்கும்படிவரும் - என்றுரைத்தவரோ - என்றுகூ
றியருளியவரோநீர், (எ-று).

அறிந்துகொள்ளானத்தாலேயான்மாவை யென்றுரைத்தீர்
சிறந்தொளிருமான்மாவுந்திரிசியமாமோவெனவே (கூக)

இ-ள்.

ஆன்மாவை - ஆத்மசொரூபத்தை, ஞானத்தாலே - தத்து
வஞானத்தால், அறிந்துகொள்ளென்றுரைத்தீர் - அறிந்து
கொள்வாயாகவென்றுகூறியருளினீர், சிறந்து - சச்சிதான
ந்தமயமாகச்சிறப்புற்று, ஒளிருமான்மாவும் - பிரகாசிக்கப்
பட்ட (1) ஆத்மாவும், திரிசியமாமோவெனவே - (பிரபஞ்
சத்தைப்போல) விஷயமாகுமோ வென்றருச்சுனன்கே
ட்க, (எ-று).

(1) ஆன்மாவுமென்ற எச்சவுமமையால் பிரபஞ்சத்தை
ப்போலெனவிரிக்கப்பட்டது, இதனை - உயர்வு - சிறப்பாக
ஆக்கினும் அமையும்.

முந்தியஞானத்தாலேமுதிருமஞ்ஞானந்துரக்கி வ்
சிந்தையிலான்மாச்சுயமாய்த்திகழுமென்றுசொன்னவரோ
(கூஉ)

இ ள்.

முந்தியஞானத்தாலே - முதன்மையாயுள்ள தத்துவஞான
த்தால், முதிரும்-அதிகரித்துள்ள, அஞ்ஞானந்துரக்கில் -
அஞ்ஞானத்தைநிவிர்த்தித்தில், சிந்தையில் - சித்தத்தின்
கண், ஆன்மா - ஆத்மாவானது, சுயமாய்த்திகழுமென்று-
தன்மையமாகவிளங்குமென்று, சொன்னவரோ - கூறியருளி
யவரோநீர், (எ-று).

இனியமுத்திச்சுகமிருப்பதெப்படியென்றேவின வ
வனுபவத்திலறிவிடயானந்தம்போலென்றவரோ, (கூங்)

இ-ள்.

இனியமுத்திச்சுகமிருப்பது - இனிமையாயுள்ள - மோக்ஷ
சுகமிருக்கின்றது, எப்படியென்றேவினவ-எதுபோலவென்
ருச்சனன்கேட்க, விடயானந்தம்போல்-விஷயசுகத்தை
(யனுபவித்தறிவது) போல, * அனுபவத்திலறி - (மோக்ஷ
சுகத்தையும்-) உனதுசுவானுபவத்திலறிந்து கொள்வா
யாக - என்றவரோ - என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

(*) சறுக்கலையின் சுவையாதெனுங் கடாவிற் குத் தித்
திப்பென விடைகூறுங் காலையிற் றித்திப்பெங்ஙனமிருக்கு
மென வினாவியவர்கட்கு அனுபவித்தறிவாயெனலெயன்றி
வாக்கினுலிங்ஙனமிருக்குமென்றுரைத்தற்குக் கூடாது
போல மோக்ஷசுகமு மனுபவித்தறியக் கூடியதெயன்றி
வாக்கினு லிங்ஙனமிருக்குமென் றுவமித்துரைத்தற்குக்
கூடாததென்பதுதோன்ற - அனுபவத்திலறி விடயானந்
தம்போலென்றார்.

மனலயம்வந்தவரலதுமற்றிலரோமுத்தரெ
சனகனைப்போற்சீவன்முத்தர்தாமுமுளரென்றவ

னச்
ரோ
(கூசு)

இ ள்.

மனலயம் வந்தவரலது - மனோநாசம்வந்தவர்களேமுத்தர்
களல்லாமல், மற்றிலரொ முத்தரென-(மனோநாசமின்றிய)
மற்றையர்கள் சீவன் முத்தர்களல்லரோ வென்றருச்சுனன்
கேட்க, சனகனைப்போல்-(விவகாரதிசையிலிராநின்ற)சன
கராசனைப்போல, சீவன்முத்தர்தாமும்-(மனோலயமின்றிய
பிரமவித்துக்களாகிய) சீவன்முத்தர்களும், உளரென்ற
வரோ-இருக்கிறார்களென்று கூறியருளியவரோநீர்,
(எ-று), தாம் - சாரியை,

சீவன்முத்தியடைந்தோர்கள்செயலுமவர்தங்குண மு
நாவுரைக்கும்வாசகமுநானறியச்சொல்லுமென (கூடு).

இ ள்.

சீவன் முத்தியடைந்தோர்கள் - சீவத்துவம் விடுபட்டிரா
நின்ற முத்தியையடைந்தவர்களினது, செயலும்-ஒழுக்க
மும், அவர்தங்குணமும் - அவர்களினது குணங்களும்,
நாவுரைக்கும் வாசகமும் - அவர்கள்நாவினுவசனிக்கும்
வசனங்களும், நானறியச் சொல்லுமென - அடியேனறியும்
படியாகக் கூறியருள வேண்டுமென்றருச்சுனன் கேட்க,
(எ-று).

வருங்கருவுபிறப்பினோடுவளர்தல்பருத்தல்குறை த
லோருங்கலுமெய்கென்றதனையொருத்திருப்பாரென்ற
[வரோ] (கூகூ)

இ ள்.

வருங்கருவு=(கன்மத்துக்குத்தக்கதாக) வரநின்ற கருப்ப
மாதலும், பிறப்பினோடு (பூமியிற்) பிறத்தலோடு, வளர்
தல்=வளர்தலும், பருத்தல் = பருமனாதலும், குறைதல் =

மெலிதலும், ஒருங்கலும் = நாசமடைதலுமாகிய சட்பா
விகாரங்கள், மெய்க்கென்று = சரீரத்துக்கேயென்றறிந்து,
அதனை = அச்சரீத்தினை, ஒறுத்திருப்பாரென்றவரோ = அபி
மானியாது வேறுப்புற்றிருப்பார்களென்று கூறியருளிய
வரோநீர், (எ-று).

பார்ப்பதுவுங்கேட்பதுவும்பகர்வதுவுஞ்செல்வது
மேர்ப்பதுவுங்கரணதன்மமெனப்புகல்வாரென்றவரோ
(கூஎ)

இ ள்.

பார்ப்பதுவும் = உருவங்களைப்பார்க்குதலும், கேட்பதுவும் =
சத்தங்களைக்கேட்குதலும், பகர்வதுவும் = வசனிக்குதலும்,
செல்வதுவுங் = கமனாகமனஞ்செய்குதலும், ஏர்ப்பதுவும் =
வாங்குதல் கொடுத்தலும், கரணதன்மமென = கரணங்
களினதுதருமமென்பதாக, (*)புகல்வாரென்றவரோ = வச
னிப்பார்களென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).
வாசகமுரைத்தல்.

(1) தவிர்ந்தாரொனவும் பாடமுளது - அங்ஙனமாயின்
புகல்வாரென்றதையே பாடமாகக்கொண்டு பொருள்
கூறியதென்னையெனின் - பழமையாயுள்ள சிலபிரதிகளிற்
புகல்வாரென்றிருந்தமையினாலும் - கூடுவது - செய்யுளில்
அருச்சுனன் பகவானேநோக்கிச்சீவன் முத்தர்கள் நாவு
காக்கும் வாசகமும் நானறியச்சொல்லுமென்ற கடாவிற்
குப் புகல்வாரென்ற விடைபொருத்தமாயமைதலினாலும் -
சாஸ்திரவிரோதமின்மையினாலும் - புகல்வாரென்றதையே
கொண்டு பொருள் கூறினும் - தவிர்ந்தாரொன்றதையே கொ
ள்ளில் - அவைகளிலுள்ள அபிமானங்களைங்கியிருப்பார்
களெனப்பொருள்படும் அங்ஙனமாயின் அருச்சுனன்வினா
வியகடாவிற் குப் - பகவான் விடை கூறுது தவிர்ந்தா
ரெனல்வரும்.

பசிதாகமுயிர்க்கெனவேபயந்துக்கஞ்சுகங்காமம்
வசிகோபமதிக்கெனவேமகிழ்ந்திருப்பாரென்றவரோ
(கூஅ)

இ-ள்.

பசிதாகமுயிர்க்கெனவே- பசியும் - தாகமும் பிராணனுக்
கெனவும், பயந்துக்கஞ்சுகங்காமம்-பயமும்துக்கமும் சுக
மும் காமமும், வசிகோபம்-குற்றம்பொருந்தியகோபமும்,
மதிக்கெனவே-புத்திக்கெனவும், (ஆன்மாவுக்கில்லையென
வுமறிந்து)மகிழ்ந்திருப்பாரென்றவரோ-சதாமகிழ்ச்சியோ
டிருப்பார்களென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று) குண
முரைத்தல்.

வீடுந்தாரமுமுறவுமேவியென்றுமிருந்தா
நீடுந்தாமனாயிலேநீர்நிகரொப்பாரென்றவரோ
(கூகூ)

இ-ள்.

வீடும்-கிரகத்தோடும், தாரமும்-மனையாளோடும், உறவும்-
சுற்றத்தாரோடும், என்றும்-சதாகாலமும், மேவியிருந்தா
லும் - கூடியிருந்தாலும், நீடும்-செழித்துள்ள, தாமனா
யிலேநீர் நிகரொப்பார்-கமலபத்திரோதகம்போலப் (பொ
ருந்தியும் பொருந்தா) திருப்பார்கள், என்றவரோ-என்று
கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று). செயலுரைத்தல்-நீடுதல்-
செழித்தல்.

பற்றிடுங்காயமுந்தா னும்பன்னொளர்ன்றாயினும்
னுற்றபுளியம்பழமுமோடுமொப்பாரென்றவரோ
(கூ)

இ-ள்.

பற்றிடுங்காயமும்-(சடமாகப்) பொருந்திய சரீரமும், தா
னும்-ஆத்மாவாகியதாலும், பன்னாள் - அனேககோடிகா

லம், ஒன்றாயிடினும் - ஏகமாகக்கூடியிருக்கினும், உற்ற
பின்-ஞானமடைந்தபின்னர், புளியம்பழமும்-சிந்தகக்கனி
யும், ஒடுமொப்பார்-அதன் ஒடும் போற்பற்றின்றியிருப்பார்
கள், என்றவரோ - என்னுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று),
செயலுரைத்தல்.

கூறுமுலகியற்கையுடன் கூடினுமெய்ஞ்ஞானம்வந்தோர்
சேறும்பிள்ளைப்பூச்சியும்போற்றிரிவார்காணென்றவரோ
(ராக)

இ-ள்.

மெஞ்ஞானம்வந்தோர் - உண்மைஞானமுதயமாகியசீவன்
முத்தார்கள், கூறும் - அசுத்தாதியிலக்கணங்களுடையதெ
னச்சொல்லப்படுகின்ற, உலகியற்கையுடன் - உலகசுவாத்
தோடு, கூடினும்-பொருந்தியிருக்கினும், சேறும்பிள்ளைப்
பூச்சியும்போல் - சேற்றையு (மதிற்சஞ்சரிக்கின்றபிள்ளைப்
பூச்சியையும்போல, திரிவார்காணென்றவரோ- (1) (அசங்
கமாகவே), சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பார்களென்று கூறிய
ருளியவரோநீர், (எ-று). செயலுரைத்தல்.

(1) சங்கம், கலத்தல்-அசங்கம்கலத்தலின்மை ஆன்மா
வேயசங்கமாயுள்ளதென்னும் விசாரமறியவிரும்பில்எமது
கருணைமதயானையென்னும் பிரமானந்தசாகர சொரூபரா
கிய கோயிலூர்ச்சிதம்பரசுவாமிகள் செய்தருளிய இலக்க
ணவிருத்தியிற்காண்க.

ததியூடுகடைந்தவெண்ணெய்தான் மோரிற்கிடப்பது

[போன்]

மதியோடுகூடினும்பின்மயங்கார்காணென்றவரோ (கூஉ)

சிதம்பரதேசிகர்பதிகம்.

இ ி து .

பிரமானந்தசாகர சொரூபராகிய, ஸ்ரீகோயிலார்ச்
சிதம்பர சுவாமிகள் மாணாக்கராயும்-திருவாரூர்ச்
சேர்ந்தவன் மீகபுரத்திலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ குருதகூழினை
மூர்த்தி சுவாமிகளாதினத்திற்குரியவராய் முள்ள மது
ரைச்சிவானந்த சுவாமி களாவியற்றப்பட்டது.

வெண்பா.

சீரர்கழனிச்சிதம்பரமாதேசிகன்	மே
லேரார்பதிகமியம்புதற்கு-நேர் துணையா	ம்
வஞ்சக்கயமுகனைமாறுபடவென்றவைந்	து
கஞ்சக்கரக்கற்பக	ம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியம்.

நீரின்மேலெழுது மெழுத்தினுக்கிடமை நேர்மையாய் வடி
க்குநர்போலப், பாரின்மேலழியுமுடம்பினை வளர்க்கப் பல
பொருட்டேடி நொந்தலையுங், காரிருணிகர்த்தமனத்தினே
னெற்குக்கதிதரலெந்தநாளுரையாய், சீரருட்கடலே கழ
லியம் பதிவாழ்சிதம்பரதேசி கோத்தமனே, (க)

உய்யநூலுரைக்குஞ் சாதனவகையிலொன்றையு மடைந்
திலேன் மடவார், மையன்மேற்கொள்ளு நெஞ்சினே னிச்
சைமாய்த்த நின்னடி யர்போற்பேசும், பொய்யனென் றனை
யுங்கைவிடேல் விடினுன்புகழினுக்கழகின்றங் கருணை,
செய்யவேவேண்டுங் கழனியம்பதிவாழ் சிதம்பரதேசிகோ
த்தமனே, ... (உ)

தந்தைதாய்புதல்வர் தம்பிழைநோக்கித்தணந்திடல் வழக்
கன்றாமதுபோ, லெந்தைநீயெனது பெரும்பிழைநோக்கு
யிகழ்ந்து கைவிட்டிடேல் விடினமு, னிந்தையில்கருணை
நிதியெனநின்னைநிகழ்த்தியமறைகள் பொய்த்திடுமால், சிந்
தனைக்கரியாய் கழனியம்பதிவாழ் சிதம்பரதேசிகோத்த
மனே ... .. (ங)

கனிகையையமணந்துபினமவட்கின் பங்கலவியிற்றந்திடார்
போல, வெனைநினதடியர்குழுவிடையொருவனெனமுனஞ்
சேர்த்தனைபின்னர், தனையெனக்கருளியழிவுருவின் பந்தந்
திலையென் செய்வேனந்தோ, தனையளவெனினு மீயந்த
ருள் கழனிச்சிதம்பரதேசி கோத்தமனே ... (ச)

புகழினைவிரும்பித்துறவர் போனடிக்கும் பொய்மையேனி
ன்னன்பர்குழுவின், மகிழ்வுறச்சேர்ந்தும் நன்னடைபயிலா
மடமையேனென் செய்வேன்பவமா, மகழிடைமூழ்கியயர்
வுறுகின்றேனஞ்சலென் றெனக்கருள்பரிவாய், திகழ்மணிக்
குன்றே கழனியம்பதிவாழ் சிதம்பரதேசிகோத்தமனே (ரு)

மடமையாலுழலும் புன்மையேனெனையும்வாழ்விப்பதுன்
பரமன்றோ, படமதிற்றோன்று மோவியவினங்கள் படத்
திலுக்கிதரமில்லதுபோற், சடமதாமுடல முதற்பிரபஞ்
சந்தனக்கு வேறிலையெனவாய்ந்து, திடமுறத் தெளிந்த
துறவர் வாழ்கழனிச் சிதம்பரதேசி கோத்தமனே (சு)

இ-ள்.

ததியூடுகடைந்தவெண்ணெய்-தயிரின் கட்கடைதலாலுண்
டாகிய நவநீதமானது, மோரிற் கிடப்பதுபோல்-மோரினி
டத்துச்சம்பந்தமின் திக் கிடத்தல்போல, பின்-ஞானமடை
ந்தபின்னர், மதியோடுகூடி-னும்-புத்தியோடுசேர்ந்திருக்கி
னும், மயங்கார்-மயக்க மடையார்கள், காணென்றவரோ-
நீயறிவாயாகவென் னுகூறியருளியவரொநீர், (எ-று).

அருச்சுனன் றன்பொருட்டாகவனை வருக்கும்ஞானம்வரப்
பொருந்தியதேசிகவடிவாம்புண்ணியரே கண்வளரீர் (கூந)

இ-ள்.

அருச்சுனன் றன்பொருட்டாக - அருச்சுனன்மித்தமாக,
அனைவருக்கும்-சகலமுழுட்சுக்களுக்கும், ஞானம்வர-ஞா
னமுதயமாகும்படி, பொருந்திய - அமைந்தருளிய, தேசிக
வடிவாம் ஒருவடிவமாகிய, புண்ணியரே கண்வளரீர்-புண்
ணியமூர்த்தியே, நித்திராசெய்தருளும், (எ-று).

ஆயர்குலமாதரளவிலோரைப்புணர்ந்து
தூயபதிஞாநியிரவருடன்றேய்ந்திருந்தும் (ராச)

இ-ள்.

ஆயர்குலமாதர் - யாதவவம்சஸ்திரீகள், அளவிலோரைப்
புணர்ந்தும் - அளவில்லாதவர்களைச்சேர்ந்தும், தூய-பரி
சுத்தமாகிய, பதிஞாநியிரவருடன் - பதிஞாநியிரமிராச
ஸ்திரீகளோடு, தேய்ந்திருந்தும் - கூடியிருந்தும், (எ-று).

பரமமுனிவர்முன்னேபரிச்சித்தைத்தீண்டியன்
பிரமசரியஞ்செலுத்தும்பெரொளியேகண்வளரீர் (ராடு)

இ-ள்.

பரமமுனிவர்முன்னே - மேலானமுனிஸ்வரர்கள்முன்பாக,
பரிச்சித்தைத்தீண்டி - பரிச்சித்தரசனைப்பரிசித்து, அன்று-
அக்காலத்தில், பிரமசரியஞ்செலுத்தும் - பிரமசரியத்தன்
நமையநடாத்திய, பேரொளியே - பெருமைபொருந்தியசை
தன்னியமே, கண்வளரீர் - நித்திரைசெய்தருளும் (எறு)

வெண்பா.

ஆதிமூலம்விசயற்காதிமறையின்பொரு
யோதியுணர்த்தியவிவ்வுண்மையினைக்
கற்றோருங்கேட்டோருங்காசினியில்வாழ்ந்துமுத்
பெற்றோர்கண்முத்தர்பெறும்பேறு ... .. (ராகு)

இ-ள்.

ஆதிமூலம் - யாவுக்குமுதன்மையாயுங்காரணமாயுமுள்ள
பகவான், விசயற்கு - அருச்சுனனுக்கு, ஆதிமறையின்
பொருளை - முதன்மையாயுள்ளவேதார்த்தத்தை, ஓதியு
ணர்த்திய - உபதேசமூலமாகத்தெரிவித்துள்ள, இவ்வுண்
மையினை - (எதார்த்தபோதகமாகியகீதாசாரமென்னும்) இ
ம்மெய்நூலை, காதலுற்று-பிரியமுற்று, கற்றோரும் - படித்
தவர்களும், கேட்டோரும்-குருமுகமாகச்சிரவணஞ்செய்த
வர்களும், காசினியில் வாழ்ந்து-உலகத்திற் சுகவாழ்வை
யுற்று, முத்தர்பெறும்பேறு-சீவன் முத்தர்களுடையும்திர
யோசனமாகிய, முத்தி-விதேககைகவல்லியமென்னு மோ
க்ஷத்தை, பெற்றோர்கள்-அடைந்தவர்களேயாம், (எ-று).

முற்றிற்று.

பத்தர்கட்கருளும் பேரருட்பிழம்பேபாவியேன்மனத்துறு
மகந்தைப், பித்தறக்கருணைசெய்திடினின் மேற்பிழைசொல்
வாருலகிலுண்டென்றே, வித்தலத்துனையே கதியென
விரும்புமெனக்கருள் செய்திலைஞான, சித்தர்கள் பரவுங்
கழனியம்பதிவாழ் சிதம்பரதேசிகோத்தமனே ... (எ)

இடம்பொருளேவலெனும் பெருஞ்சுமையை யெடுத்தலே
சுகமெனக்கருதி, மடம் புகுந்துழலச் செயுமடமதனை
மாய்த்துமெய்ச்சிவமதேயிடமா, யிடரறக்கொண்டுபின்ன
மற்றொளிரவெந்தையருள்செய்வாய்செய்வாய், திடமனத்
தடியர் பரவவாழ்கழனிச் சிதம்பரதேசிகோத்தமனே (அ)

சுத்திகார சிதங்கானனீர்க்கயிற்றிற்றோன்றர வெனத்திகழு
லகைச், சத்தியமெனயான் மடமையாற் கருதித்தளர்வுரு
வண்ணையருள்வாய், அத்தனையரசேயன்னையே யமுதே
யப்பனே யொப்பிலாமணியே, சித்தனேசெல்வக்கழனியம்
பதிவாழ் சிதம்பரதேசிகோத்தமனே. ... (க)

பருதியையடைந்தும் பணிக்ஞளிரீங்காப் பான்மைபோற்
சுகவடிவெனவே, சுருதிசொல்லின்னையடைந்துமியானென்
னோதுயரதுநீங்கிலேனந்தோ, கருதியதளிக்குங் கற்பகரா
ஜகட்கோன்னிறையொடு மமர்ந்த, திருநெலையுமையாள்
காப்புறுங்கழனிச் சிதம்பரதேசிகோத்தமனே. ... (ஈ)

சிதம்பரதேசிகர்தோத்திரம்.

எத்தனையோசனன மெடுத்தந்தோவந்தோ வேழையேன்
படுத்துயருக்கிலக்குமுண்டோவத்தனையுந் தெரிந்திருந்து
மிரங்குகில்லாயாகிவினி யெனக்கருள் வாராரோகிட்டாப்
புத்த முதேயருட்பிழம்பே கருணைவாழ்வே பூரணானந்த
மயப்பொலிவேனான - சித்தொலாம் பரவவளர்கழனிவாழு
ஞ்சிதம்பர தேசிகப்பிரமதேவதேவே. ... (க)

அய்யநின்னடியர் தமிழொருவன் யானுமளவில் பவப்
பிணிப்பசியா லந்தோவந்தோ - நையமற்றையடியொலாம்
பிரமானந்த நறுமமிர்துண் டகங்களித்துவாழ்தலென்னை -
மையல்செயும் வினைப்பயனாமெனிலோ நின்னைவல்லகருணா
நிதியென்றுரைத்தலென்றோ - செய்யமறை முழங்குதிருக்
கழனிவாழுஞ் சிதம்பரதேசிகப்பிரம தேவதேவே. (உ)

பித்தர்செயும் பிழைநோக்கார் பெரியோராங்கு பேத
மையாணவப்பேய்தான் குடியாய்க்கொண்ட - மத்தமதி
யினன்யான் செய்பிழை நீநோக்கல் வழக்கன்றே மருந்தி
னியல்பருந்துவோர்க-ளெத்தகையொனினுமவர் பிணியை
நீக்கலெனவென நுபவத்தையு நீ தவிர்க்காதென்றோ-சித்தி
யெலாம்விளங்கு திருக்கழனிவாழுஞ் சிதம்பரதேசிகப்பிரம
தேவதேவே. ... .. (ஈ)

நெஞ்சிற்கறிவுறுத்தல்.

பித்தனைத் துந்தவிர்த்தாள் பவனென்னப் பெருமறை
ளெத்தனை நன்மொழிகூறினுங்கேட்டிலையேழை நெஞ்சே
கத்தனைமோகவிருட்குமெய்ஞ்ஞானக்கதிரினென்
சித்தனை நந்தஞ்சிதம்பரதேசிகதேவனையே (க)

வீணிலைநந்தஞ்சிதம்பரதேவனைவேண்டலென்
காணிலைகண்டுகளித்திலையன்னோன் கழல்சிரத்தி
நணிலைபூண்டவார்போனடிக்கின்றனைபொய்மைநெஞ்சே
நாணிலையென்செய்வையந்தோமரணம்நனுதிடினே (உ)

மரணத்தொடுபவமற்றார்களென்னுமறைமொழியை
திரணத்தளவெனினுமதித்தாயிலேதீமைநெஞ்
கரணத்தினந்தஞ்சிதம்பரதேவன்கமலமென்பூ
சரணத்தையன்பொடுதாங்கிப்புநழந்திடுஞ்சாந்தர்களே (ங)